

NOVA DOBA

(NEW ERA)

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, Ohio Under the Act of March 3rd, 1879. — Accepted for Mailing at Special Rate of Postage, Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, Authorized March 15th, 1926
CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, MARCH 6 — SREDA, 6. MARCA, 1940
VOL. XVI. — LETNIK XVI.

DRUGO
1116 E. 72 ST.
CLEVELAND, OHIO

DRUGO
1116 E. 72 ST.
CLEVELAND, OHIO

DRUGO
1116 E. 72 ST.
CLEVELAND, OHIO

DRUGO
1116 E. 72 ST.
CLEVELAND, OHIO

DRUGO
1116 E. 72 ST.
CLEVELAND, OHIO

DRUGO
1116 E. 72 ST.
CLEVELAND, OHIO

DRUGO
1116 E. 72 ST.
CLEVELAND, OHIO

DRUGO
1116 E. 72 ST.
CLEVELAND, OHIO

DRUGO
1116 E. 72 ST.
CLEVELAND, OHIO

DRUGO
1116 E. 72 ST.
CLEVELAND, OHIO

DRUGO
1116 E. 72 ST.
CLEVELAND, OHIO

DRUGO
1116 E. 72 ST.
CLEVELAND, OHIO

DRUGO
1116 E. 72 ST.
CLEVELAND, OHIO

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

PREDSEDNIK DOMA
Predsednik Roosevelt se je v Washingtonu s petnajstodnevni počitnic, katere je porabil deloma za ribarenje v Pacifiku, deloma za inspekcijo Panamskega prekopa in obrambnih naprav za istega. Dne 4. marca pa je predsednik Roosevelt nastopil osmo leto svojega predsednikovanja. V mesecu januarju 1941 bo potekel njegov drugi termin. O možnosti, da bi bil Roosevelt predsedniški kandidat še za tretji termin, se dosti govori in piše, toda kaj gotovega nihče ne ve, morda niti sam predsednik Roosevelt.

ZA TUJERODCE
V Washingtonu se je v dnevi 2. in 3. marca vršila četrta letna konferenca Ameriškega odbora za protekcijo tujerodcev. Konferenca se je med drugim bavila tudi z oživiljeno nestrojnostjo napram inozemcem, ki se najizrazitejše kaže v tem, da je v zveznem kongresu vloženih kakih 100 predlogov, ki so naperjeni proti inozemcem. Konferenco so pozdravili: predsednik Roosevelt, državni tajnik Hull, tajnik notranjih zadev Ickes in član vrhovnega sodišča Frank Murphy. Vsi so poudarjali potrebo tolerance v plemenškem, narodnostnem, verskem in drugih ozirih.

AMERIŠKA PATRULJA
Ameriške republike so pred meseci proglasile za nevtralnno zono približno 300 milj širok pas morja ob ameriški obali. To so storile z namenom, da bi se evropska vojna ne zanesla v bližino ameriškega kontinenta. To zono v največji meri patrolirajo bojne ladje in letala Zedinjenih držav. Ako ameriška ladja ali letalo opazi kakšno nemško podmornico ali kak nemški vojni brod v nevtralnno zoni, takoj na radio razglasi pozicijo nemške podmornice ali ladje, in sicer ne šifrirano, ampak v lahko razumljivi angleščini. Na ta način tudi angleške bojne ladje lahko izvedo za pozicijo sovražnika, zato se nemške podmornice in bojne ladje izogibljejo ameriške nevtralne zone.

V POMOČ POTREBNIM
Bivši predsednik Herbert Hoover, ki se zavzema za pomoč Finiki, priporoča, da naj bi zvezni kongres dovolil nekaj kredita tudi v pomoč Poljakom. Nekateri kongresniki ugovarjajo, češ, da imamo v sami tej deželi milijone potrebnih ljudi, katerim pomagati je naša prva dolžnost. Od druge strani pa se poudarja, da ima ta dežela preobilico bombaža in raznega živeža ter bi se nikomur nič ne poznalo, če se nekaj od te preobilice pošlje prezebojočim in stradalajočim Poljakom. Seveda bi morali prej od nemške vlade imeti zagotovilo, da bo pomoč res dosegla Poljake.

ZA LETALSKE BAZE
V zveznem kongresu je bil vložen predlog, ki naj bi pooblastil vlado, da si nabavi nekaj novih letalskih baz za lažjo obrambo Panamskega prekopa. Te baze naj bi bile na otokih, ki spadajo neameriškim državam. Vlada naj bi take strategične točke od sedanjih lastnikov odkupila in zanje plačala deloma (Dalje na 2. strani)

MI IN NAŠI OTROCI

Ali se spominjate, ko ste prvič zagledali kip boginje Svobode ali ameriško obal? Naše misli so se tedaj zile na vse ono, kar smo zapustili za seboj — prijatelje, družino in preteklost —, kakor tudi na vse one dobre stvari, ki bodo prišle. Tukaj v tej novi zemlji smo upali na novo življenje. Zlasti smo upali za velike stvari v prid našim otrokom, že rojenim ali še nerojenim.

Danes more večina izmed nas gledati nazaj na te nade z mešanimi občutki. Življenje v Ameriki je bilo drugačno, kakor smo si ga tedaj predstavljali. Tudi naši otroci se nam zdijo drugačni, kakor smo pričakovali, da bodo. Nekatere stvari so bile dobre, nekatere pa slabe. Ko gledamo na naše sinove in hčerke, bržkone mislimo na to, kakšni smo bili mi v njihovi starosti in kaj smo mi tedaj uganjali v starem kraju. Morda čutimo, da smo mi razumevali svoje starše mnogo boljše kot naši otroci razumevajo nas. Doma v starem kraju je družina delala toliko stvari skupno: na samem delu, na zabavah in v društvenem življenju. Naši otroci gredo v šolo sami, gredo sami v "movies," sami na delo, igrajo svoje igre in imajo svoje zabave z drugimi. Kakšenkrat se nam zdijo, da nimajo spoštovanja do nas. Dostikrat ne znamo, s kom se bratijo ali obujejo, dočim so naši starši poznali vse naše prijatelje in tudi njihove družine. Morda mislimo, da naši otroci niso pri volji udeleževati se družinskih brig. Pa se vsi razburjajo za baseball, football in druge igre, ki jih mi nismo igrali, ko smo bili mladi.

Oni so naša kri. Mi jih ljubimo. Vendar včasih utegnemo čutiti, kot da bi bil visok zid med nami in njimi. Mi nič drugega ne želimo kot njihovo srečo in dobro uspevanje, ali njihovi nazori so tako različni od naših. Kako naj proderemo ta zid? Kako naj dosežemo resnično razumevanje z njimi, tako da moremo skupaj misliti in delati? To ni lahko. Pa zahteva ono najboljše, kar je v nas kot starših in človeških bitij. To pa je tako važno. Mi hočemo biti dobri roditelji. Mi hočemo zdrave, srečne in uspešne otroke. Mi hočemo, da nas ljubijo in razumevajo. Podajamo se na posel z vso odločnostjo.

Ta vrsta člankov bo razpravljala o stvareh, ki povzročajo težave med starši in otroci. Morete v njih najti nekaj, kar ravno vas moti. V vsakem takem slučaju, zakaj ne bi pisali nam potem vašega časopisa? Morda vam ti članki dajo kako idejo. Pišite o tem. Morda utegnemo pomagati. Morda ne najdemo, kar moti ravno vašo družino. Ako je stvar važna, pišite in dobite odgovor potem tega časopisa ali pa z direktnim pisnom od Foreign Language Information Service.

Ako gledamo nazaj na mnoge stvari, ki jih poznavamo in vršimo, najdemo da smo se mnogih teh stvari naučili, ko smo bili mladi. Ista je stvar z našimi otroki. Ali oni se jih učijo v deželi, kjer vse je tako različno. Mnogi roditelji skušajo reševati ta problem. Nekateri so poskusili vsiljevati svoje ideje svojim otrokom. Navadno pa to ne gre. Drugi so obupali in pustili, naj otroci gredo svoja pota. To tudi ne gre. Kaj naj storimo? Pred vsem, razumevati (Dalje na 2. strani)

Prva častna delegatinja

Dne 1. marca je sel Vaš "pokorni sluga" jako slabe volje na delo. Vračajočemu se s pozimskega zasedanja Narodnega bratskega kongresa v Chicagu, se mu je med potjo pridružil nazažljeni tovariš (prehlad), katerega se na nikak način ni mogel znebiti. Pa našel se je lek, ki v medicinskih knjigah ni zapisan. Ko stopim omenjenega dne jutraj v pisarno, zagledam na moji pisalni mizi precej velik šop papirja, katerega je tja položil glavni pomožni tajnik Frank Tomšich, ki je obenem tajnik društva št. 1, Ely, Minnesota. Že sem bil nekoliko nejevoljen, ker sem mislil, da je položil tja kup korespondence, katero človek s prehladom tako težko odgovarja. Pa kakšno presenečenje! Šop ni predstavljal korespondence, ampak nič manj kot 21 PROSENJ ZA SPREJEM, 20 za mladinski oddelek in 4 za oddelek odraslih, skupaj TRITISOČ OSEM STO TOČK! In to prvi dan konvencije kampanje! Presenečenje je bilo tako veliko, da sem v tistem momentu na svoj prehlad popolnoma pozabil, ločila sva se brez vsake najmanjše ceremonije in upam za vedno.

Štirindvajset novih članov prvi dan predkonvencije kampanje, od prvega društva in za prvo častno delegatinjo! Zopet rekord vseh rekordov!

Odlikovanka je Mrs. Anna Kovach, soproga agilnega predsednika društva št. 1, sobrata Josepha Kovacha. Od navedenih 3800 točk smo 3000 točk kreditirali njej, ostalih 800 pa sestri Agnes Tomšich, soprogi pomožnega glavnega tajnika in tajnika društva št. 1 Franka Tomšicha, ki je istotako kandidatinja za častno delegatinjo.

Društvo št. 1 se je izkazalo, da je društvo št. 1 v besedi, pisavi in v dejanju!

ANTON ZBASNIK, glavni tajnik.

KANALI NA MARSU

Med znanstveniki je bilo že mnogo prerekanja glede tako zvanih kanalov na planetu Marsu. Nekateri so trdili, da se nekaki kanali v resnici raztezajo od obeh tečajev proti sredini planeta, drugi so menili, da gre le za optično prevaro. Ako so dotični kanali umetno zgrajeni, bi pomenilo, da bivajo na Marsu inteligentna, človeku podobna bitja. Lani, ko je bil planet Mars oddaljen od naše Zemlje samo 136 milijonov milj, je dobil dr. E. C. Slipher z observatorija Lowell v Arizoni zelo dobre slike tega zanimivega planeta. Fotografije je vzel iz Južne Afrike, kjer je podnebje za to zelo ugodno. Astronomi, ki so te fotografije študirali, soglašajo, da iste res kažejo nekatere kanale na Marsu. Da-li so dotični kanali umetno zgrajeni ali predstavljajo le nekatere naravne zemeljske razpoke, pa ostaja še nadalje stvar ugibanja.

LICENCE AVTOMOBILOV

Velikanski avtomobilski promet v Zedinjenih državah predstavlja velik problem. Dežela je razsežna in ima mnogo cest, toda če drvi po teh cestah dan za dnem okrog 30 milijonov avtomobilov vseh vrst, ni čudno, da pride marsikje do večje ali manjše prometne anarhije.

Vsi vemo, da morajo biti avtomobili opremljeni s tako zvanimi licenčnimi ploščami. Na vsaki plošči je označena licenčna številka, letnica in država, kjer je bila izdana. Tako plošča v prvi vrsti označa, da je bil za označeno leto plačan državni davek od avtomobila. Višina tega davka je v raznih državah različna in se navadno ravna po teži ali konjskih silah avtomobila; čim več konjskih sil producira motor, tem višji je davek. Druga važnost licenčne številke pa je v tem, da je potom iste mogoče najti osebo, ki avtomobil lastuje, ter je odgovorna za morebitno povzročeno nesrečo, škodo ali prometni prestopok.

Vsaka država naše Unije izdaja svoje licenčne plošče; isto velja za District of Columbia ter za teritorije oziroma posestva Zedinjenih držav. En sam pogled na licenčno ploščo pove, v kateri državi je dotični avtomobil registriran. Različne države izdajajo licenčne plošče v različnih barvah, ki jih vsako leto vsaj deloma menjajo, da je takoj mogoče opaziti avtomobilista, ki vozi s staro oziroma poteklo licenco. Nekatere države se v tem oziru držijo dveh barv; na primer, eno leto so licenčne plošče rdeče z belimi števkami, drugo leto pa bele z rdečimi števkami. Večina držav pa poljubno izpreminja barve licenčnih plošč.

Datum izdaje licenčnih plošč je večinoma 1. januarja vsakega leta, toda zadnje čase nekatere države izdajajo licenčne plošče, ki veljajo od 1. aprila do 31. marca prihodnjega leta. Stara letnica na takih ploščah velja v takih primerih še za tri mesece novega leta.

Države z velikim številom prebivalstva navadno rabijo z licenčnimi števkami tudi črke, da se na ta način skrajšajo predolga številka, katere si je pretežko zapomniti. Da je identifikacija še lažja, se na ploščah, ki so izdane v določenih okrožjih, rabijo s števkami tudi določene črke. Tako je mogoče že po teh črkah uganiti, v katerem delu države je avtomobil registriran.

Številke licenčne plošče si navadno lastnik avtomobila ne more poljubno izbrati. Tu in tam more to doseči potom avtomobilskega kluba, če je član istega. Običajno pa se mora zadovoljiti s številko, katero pač dobi.

Nizke številke v vsaki državi navadno dobijo visoki državni uradniki. Tako, na primer, navadno nosi številko 1 avtomobil guvernerja; št. 2 pripade podguvernerju in nadalje nizke številke drugim višjim državnim uradnikom. District of Columbia, ki obsega naše glavno mesto Washington, seveda izdaja lastne licenčne plošče. Zanimivo je, da predsednik Zedinjenih držav ne dobi št. 1. Številke 1, 2 in 3 pripadajo avtomobilom treh distriktnih komisarjev, ki vodijo upravo distrikta in so za svoje delo odgovorni le kongresu. Za Belo hišo so vsako leto rezervirane št. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100. (Dalje na 2. strani)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

SNeg jih je zasul

V Polhograjskih Dolomitih se je proti koncu januarja pripetila velika nesreča, ki je zahtevala dve človeški žrtvi. Po vsej Poljanski dolini znani posestnik Jurij Stanonik iz Loga, je hotel na saneh spraviti nekaj hlodov iz gozda. Na delu je bilo sedem oseb s šestimi konji. Na nekem strmem kraju je vso skupino zasul ogromen plaz snega. Gospodar in hlapec sta se nekako izkopala iz snega, nakar sta odhitela po pomoč v Log. Na reševalno delo je odhitelo kakih 30 oseb v lopatami in posrečilo se jim je rešiti iz snega še tri žive moške in pet konj. Hišarja Franca Mraka in delavca Jožeta Miklavčiča pa so spravili na površje že mrtva. Plaz je bil zajezil potok v dolini in ponesrečenca je v snegu voda zalila.

ŠE ŽRTVE PLAZOV

Pri Sv. Urbanu pri Mariboru je snežni plaz zasul in zadušil zakonca Josipa in Marijo Raner, ki zapuščata štiri nedorošle otroke. Na Korenjaku pri Zavrčju je snežni plaz zasul vinčarko Terezijo Bratušev. Odkopali so jo šele po treh dneh, seveda mrtvo. V okolici Železnikov na Gorenjskem so snežni plazovi zasuli več oseb, toda so vse rešili. Na poti med Sv. Katarino in Sv. Marjeto je snežni plaz zasul nekega hlapca, 13-letnega dečka in dva konja; po štirih dneh jih še niso našli.

GRIPA RAZSAJA

Vremenski preobrat je prinesel s seboj nekakšno epidemijo bolezni, ki so običajne na prehodih iz enega letnega časa v drugega. V interni oddelek ljubljanske bolnišnice privažajo dan za dnem skoro same bolnike s pljučnico, gripo in podobnimi obolenji, tako da so prostori vedno prenatrpano polni.

SREČA V NESREČI

Na italijanskem parniku "Orazio," ki ga je nedavno uničil požar na Sredozemskem morju, je bil tudi Nebojša Mrdjenović iz Zagreba, ki je bil malo prej položil izpit na zagrebški univerzi. Z njim je bila njegova mlada soproga, s katero se je bil pravkar poročil. Namenjena sta bila v Limo, Peru, in uredništvo zagrebških "Novosti" je Mrdjenovića angažiralo za svojega dopisnika. Mlademu jugoslovanski par pa je imel srečo sredi katastrofe. Zgorela jima je pač vsa prtljaga in potni list, sama pa sta se rešila in se vrnila v Genevo.

TEŽKI MILIJONI

V Povelju na Braču je nedavno nagle smrti umrla 60-letna Marjeta Zlatarjeva, ki je bila večkratna milijonarka. Bila je vdova po Antonu Zlatarju, ki si je pred leti pridobil veliko premoženje v Californiji, nakar se je nastanil v svojem rojstnem kraju. Milijonarka ni stradala zemeljskih dobrot in to je menda bil vzrok, da je dosegla težo 200 kilogramov. Ko je bila v Splitu, ni mogla v noben avtomobil in v noben avtobus. Če pa se je peljala s kolesljem, so morali voziti počasi. Še ko je umrla, so imeli neprilike z njenim obiljem; krsto z obsegom 3.60 metra so komaj spravili v rodbinsko grobnico. (Dalje na 2. strani)

VSak po svoje

Vsak narod, ki postane žrtev agresivnosti svojih močnejših sosedov, je vreden obžalovanja in naših simpatij. To velja tako za Etiopce, Albance, Čehe in Poljake kot za Fince. Toda, če bi bila, na primer, miroljubna in nikomur nevarna Jugoslavija napadena od Italije ali Nemčije, ali bi bilo v anglofilskih listih toliko vpitja za Jugoslavijo kot ga je za Finsko! Ne bode trapašiti! Finska spada v bližnjo interesno sfero Anglije, Jugoslavijo pa bi Angleži mirne vesti prepustili Mussoliniju, kakor so prepustili demokratično Češko Hitlerju, če bi mogli za isto zbarantati Angliji ugoden "mir za naš čas."

Zvezni zakladniški departament naznanja, da je v letu 1938 imelo nad milijon dolarjev letnih dohodkov 55 ameriških državljanov. Vseh ostalih 129,999,945 državljanov se je moralo zadovoljiti z neprimeroma manjšimi dohodki. Zakaj zakladniški departament spravlja take reči v javnost? Ali ne ve, da je to grda propaganda za osvojeni komunizem!

V svojem zadnjem govoru je nemški kancelar Hitler poudarjal, da je Bog na njegovi strani. To je slabo znamenje. Ko je bivši nemški cesar Viljem tekom zadnje vojne začel poudarjati svoje zavezništvo z Bogom, je šel kmalu drva žagat na Holandsko.

Pravijo, da se more sklepati na karakter ženske po njeni obleki. Upajmo, da ta definicija ne drži. Bilo bi namreč zelo žalostno, če bi nekatere ženske imele tako malo karakterja kot imajo obleke na sebi.

Angleški cenzorji na Bermudi, ki so z grozečimi argumenti vojaških bajonetov izsilili zaplenitev v Evropo namenjene pošte z ameriškega letala, so napravili kaj slabo uslugo ameriško-angleškemu prijateljstvu. Vproči tega pa nekateri angleški najvišji še pričakujejo, da bo Amerika, kakor v zadnji vojni, spet poslala milijone naših fantov v Evropo za obrambo angleške demokracije.

Malo narobe razumi, malo presliši, malo napačno razlagaj, malo zavij in pretiraj, pa se lahko proglasiš za nezmotljivega preroka.

Na nekem sodišču v Nemčiji je žena tožila svojega moža zaradi razžaljenja časti. Dejala je, da jo je mož dolžil, da laže kot sam angleški ministrski predsednik Chamberlain. Sodnik je soglašal, da je to grodo razžaljenje, ker da nihče na svetu ne more tako lagati kot Chamberlain, in je možu naložil denarno kazen. S tem sodnikom bi se nemara strinjali tudi Čehi in Poljaki.

Učeni jezikoslovec saloonskega pridelka je pri bari skupini tovarišev razkladal, da ima angleški jezik 82 zvokov ali zvočnih odtokov. Prijatelj Čahaj, ki je poslušal od strani, je zmaljal z glavo in jezikoslovca povabil, naj bi prišel kako mesečno noč v marcu poslušat sedovega mačka, ki, sedeč na plotu, poje predpomladne podoknice svoji izvoljenki. Dostavil je, da po njegovem mnenju zna (Dalje na 2. strani)

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

HONORARY DELEGATES

The great majority of our component members never had the opportunity to attend a regular quadrennial convention of our SSCU. To them, this highest assembly of elected delegates, representing them in vital decisions, is like a vision which they know exists, but fails to crystallize.

In reading the official organs of not only our SSCU, but countless numbers of others, the reader comes across the word "convention," time and again; reading the by-laws, a member observes the great importance attached to the SSCU's regular quadrennial conventions. Yet, how few have actually seen a convention in session; a convention where members from all parts of the SSCU assemble and express their opinions, make motions, discuss various problems confronting them.

This year, our SSCU, for the first time in its history of 42 years, offers wide awake and active members an opportunity to attend the 16th regular quadrennial convention as honorary delegates. The 1940 SSCU conclave will be held in Waukegan, Ill. next September.

No longer do we need to give up our desires to attend the 16th regular convention, simply because all of us cannot possibly be elected regular delegates. We have left a very attractive plan—enroll enough new members either in the juvenile or the adult departments, or both, and become an honorary delegate with round trip transportation paid and an allowance of four dollars for expenses.

Here is a plan and an idea that just radiates with brilliance. Never before has any other fraternal of the Yugoslav denomination, and others too, offered such an attractive plan for its members. The rules and regulations governing the pre-convention campaign for new members have appeared in the Nova Doba, and will be published from time to time, space permitting.

Not only do the convention sessions invite the attention of the spectators, there is the program of entertainment arranged by the committee in charge, which follows the evening, after the close of the regular sessions.

So many interesting people appear at the regular conventions that it is an education in itself for the honorary and regular delegates to meet and talk to men and women who have traveled perhaps thousands of miles; to converse with the leaders of our grand SSCU who have come from several states is a worthwhile experience.

Any number of attractions await the convention delegates. Traveling en route opens the eyes of the honorary delegates, some of whom shall leave their homes perhaps for the first time in their lives.

Prepare yourself for the 16th regular quadrennial convention. Be among those happy and excited honorary delegates who shall see with their own eyes what many can only see in vision.

Dance On March 30

Leaverdale, Pa.—Final plans have been completed for a dance to be sponsored by SS. Peter and Paul lodge, 35, SSCU of Leaverdale, Pa. on Saturday, March 30, at the Slovene Hall.

Your pleasure Frank's Trio "Teenie" will provide excellent music from 8 to 12. Popular Slovene orchestra will be heard over radio station WHJB, Greensburg, every Wednesday morning at 11:30.

The sponsors of this dance are anticipating an active soft program for the coming season. They are also anxious to hear of the SSCU softball team proposed by the Cone lodge, St. Louis team. Come SSCUers of Windber, St. Clair, Krayn, Johnstown, and Central City, we have two teams. Let's get more.

Meanwhile, don't forget the time and place for an evening of splendid entertainment.

Leo Jereb

NAT'L SSCU DUCKPIN TOURNAMENT

For Championships of the SSCU to be held
APRIL 7, 1940, IN PITTSBURGH
LAWRENCE RECREATION ALLEYS, 54th and Butler Sts.

Our SSCU is offering the following cash prizes:

For Men		For Women	
1st prize	2nd prize	1st prize	2nd prize
\$30.00	\$15.00	\$20.00	\$10.00
15.00	10.00	10.00	8.00
7.50	5.00	5.00	4.00
10.00			
Team Champs		All Events	

Entry fee is 85c a member for each event in the men's division; and 75c for each event in the ladies' division.

All entry blanks accompanied by entry fees should be forwarded to L. P. Boberg, 5421 Carnegie Ave., Pittsburgh, Pa. For entry blanks write to L. P. Boberg, tournament chairman.

Public Relations Bureau, Cleveland Police Department.

Lodge 132

Euclid, O. — At the February 9th meeting of "Napredok" lodge 132, SSCU it was decided to use this medium to call attention of our members to the next meeting on Friday, March 8, in the usual quarters, starting at 7:30 p. m. Our new lodge president Bro. Jacob Gruden, Sr., called my special attention to the use of Nova Doba as a means to urge members to attend meetings.

Among the order of business at the last meeting was a letter from our athletic commissioner Bro. Louis M. Kolar, who extends an invitation to our lodge to attend this year's bowling tournament of our SSCU. Some already expressed their willingness and we hope enough will be interested to form at least one team. Any member of Napredok lodge, including both men and women, who is interested in the bowling tournament should come to the next meeting and enter his or her name on the teams. Therefore, come to the March 8th meeting and notify us whether or not you wish to take part in the sixth annual national SSCU tenpin tournament, which will take place in Cleveland on April 27 and 28.

This is the convention year, and along with it the pre-convention campaign for new members. Honorary delegations to the 16th regular convention await the successful members who shall go out and enroll new members. It would be most appropriate if a number of candidates would enter this campaign. During the four months of the campaign, some of the candidates certainly will reach their goal with enough new members to their credit, and thus be declared honorary delegates to the 16th regular convention. This means a free round trip to Waukegan and return next September for all honorary delegates. All members from 16 years of age and up are eligible to become honorary guests of the convention. Anyone interested should report his or her intentions at the next lodge meeting. Anyone desiring further details need but ask for them and they shall be given.

Mrs. Louis Godec, one of our members, successfully underwent a serious operation. The membership wishes her a speedy recovery.

In conclusion, I appeal to all our members to attend in full numbers our lodge meetings, especially the ones before the convention. Someone or another may have a good suggestion in the interest of the by-laws. Other lodge problems must be discussed and acted upon, and the best results can be obtained only if a large number of members are present at the meetings.

John Tanko, Sec'y.

Watch Your Step

To reduce the tragic toll of life and the suffering that auto accidents bring the Police Department asks that everyone consider these questions before they step from the curb to cross the street. Is there enough time to cross? Can the approaching car stop in time? Remember that a mistake can easily be fatal!

Public Relations Bureau, Cleveland Police Department.

BRIEFS

Mrs. Anna Kovach of Ely, Minnesota is the first candidate to qualify as honorary delegate to the 16th regular quadrennial convention, to take place in Waukegan, Ill. next September. A member of lodge 1, SSCU, she is the wife of Mr. Joseph Kovach, lodge president, who qualified last year as athletic conference delegate, and the year before as delegate again in the two last membership drives. Lodge 1 of Ely has the distinction of qualifying the first delegate in the pre-convention campaign, an honor it also carried away last year during the athletic conference and juvenile convention campaign, when Joseph Kovach was declared first delegate to qualify.

Softball team of lodge 35, SSCU, Lloydell, Pa., will sponsor a dance on Saturday, March 30, in the Slovene Hall. Music for the dance, which will be in progress from 8 until 12 p. m. will be furnished by Frank's Trio and "Teenie," featured girl vocalist.

Western Pennsylvania Federation of SSCU lodges will hold its next meeting on Sunday, March 31, in Pittsburgh, Pa.

In Detroit, Mich., Brigadiers lodge, 234, SSCU offers a program of entertainment to the SSCU members and their friends on March 8, at the Slovene National Home on John R. Admission is free.

Lodge 84, SSCU of Trinidad, Colo., will hold a dance on Sunday, March 24, at Charles DeFilip's place in Starkville, Colo.

Colorado Federation of SSCU lodges are scheduled to meet on Sunday, March 31, in Kapusin's Hall of Walsenburg, Colo. Arrangements have been made to hold a dance on the Saturday evening preceding the meeting, at Walsenburg's Pavilion.

Auxiliary athletic club of lodge St. Martin, 44, SSCU will hold a dance on Saturday, April 6, at Domovina hall on 14th St., Barborton, O.

Representatives to the Ohio Federation of SSCU lodges will meet on Sunday, April 7, in the Slovene National Home on St. Clair Ave.

Illinois and Wisconsin Federation of SSCU lodges are scheduled to meet on Sunday, April 7, in La Salle, Ill.

Lodge 140, SSCU of Morley, Colo., will sponsor a dance to take place on Saturday, April 13, at Motor Parks.

Pittsburgh, Pa., has been selected as the site of the sixth annual national SSCU duckpin tournament, which is scheduled to take place on Sunday, April 7, at Lawrence Recreation Alleys. Tournament chairman Bro. L. P. Boberg requests all athletic supervisors of lodges interested in entering this year's duckpin tournament to forward entry blanks and fees at their earliest convenience.

Claridge Speaking

Claridge, Pa. — It is about time that Claridge be heard from again. About four or five years ago the reader could have picked up the Nova Doba at any time and see an article on our lodge, St. Michael, thanks to Johnnie Regina. It was similar to looking for a write-up from Uncle Stan or Big Stan, which appear in every issue of Nova Doba. Now that Johnnie does not live in our town anymore, we never see his articles. However, wherever we may move to, we always like to read about our home town.

Presently, every lodge appears to be interested in the bowling tournaments to be held in Pittsburgh and in Cleveland. I am asking now that all those members of our lodge who plan to enter these two tournaments to keep in touch with the athletic supervisor; also to please attend all the lodge meetings. Don't wait until the last minute to make up your mind and then be sorry that things have not turned out as you wished.

Our men's team has been bowling at a wonderful pace. They have run up some pretty high scores this season. Last week our team hit the 2500 mark twice, and if you recall last year's duckpin tournament, you will see that 2372 was the high score. Two of our boys, John Utzman and Firpo Branchette have 170 averages this season.

The girls' team has also done quite well this season. Don't forget girls, we expect to enter at least two girls' teams this year, so keep pounding at that king pin.

This year is convention year. Also the year for honorary delegates. Here is hoping that we may be able to send an honorary delegate to represent us at Waukegan, Ill. Come on, now, what do you say, let's get those new members.

Nick Yakovich
Athl. Supvr., 40, SSCU.

Center Ramblers

Center, Pa. — You have all heard the chant of the tobacco auctioneer, of course, but how many of you have seen a professional auctioneer in action? For a real treat attend the box social to be held by Center Ramblers. One of the main features of this affair will be the real, honest-to-goodness auctioneer.

Come on, girls, pack a delicious lunch, wrap it up as attractively as possible, and bring it with you to the box social. There it will be offered for sale and purchased by the highest bidder. Maybe your best boyfriend will receive the box with your name inside to share it with you.

Another highlight of this event will be the dance, which will start at 8:00. An orchestra has already been secured for dancing before and after the auction, until one o'clock. Best of all, there will be no charge for admission.

You can't deny that this is a rare treat. I advise you to take advantage of it and attend the Ramblers' box social on Saturday, April 13 at the Slovene Hall in Center. Is it a date?

Bertha Oblock
No. 221, SSCU

First Honorary Delegate to Waukegan Convention is Qualified!

Impetus to Gigantic Campaign is Added as Registrations Increase! Over 100 Delegates are Expected!

By Uncle Stan

Uncle Stan

Ely, Minn.—This has been a hectic evening. All day and most of this beautiful Arrow-head evening your Uncle Stanley has been thinking about fast-moving events which will electrify the SSCU world.

For this very morning a press conference was held in the Home Office of this vast organization. From it ensued the news that Mrs. Joseph Kovach, wife of one of the busiest and most fraternal hard-workers of the SSCU, had qualified as the first honorary delegate to the 16th Quadrennial convention of our SSCU which will be held in Waukegan, Ill., this September.

Sitting in the shop this Friday evening — trying so hard to resist from too much enthusiasm over the crowning achievement of this young lady is your Uncle, plus a young fellow who goes by the monicker of Louis Marolt. He thrives in this Northwoods environment where he trucks heavy loads for Martin Rodich, a logger at Cummings lake, one of the most beautiful and scenic spots in this north country.

Young Marolt is just as enthusiastic as Uncle Stan about this first qualification. For he was once president of lodge Slovene juniors, No. 114, here, and his heart is and has been with the SSCU even through wilderness country. From MacDougal lake, some 30 miles southeast of Ely in picturesque wilderness country and CCC camp No. 704 come Louis Deyak and Ted Loushin. Out all week, these young fellows come to town, ready to go to town! Lou is a Gopher and Ted is a Ranger — both SSCU'ers.

And when one heard the swell news that the big campaign of 1940 started running right with the first of the month with a member qualifying — why it was cause for celebration. And Uncle Stan just couldn't resist the temptation of having something — which you probably noticed, helped him write this column this week.

Anyway, our Supreme Secretary Anton Zbasnik was highly elated over the fact that already one had qualified. Even though his voice was hoarse from a severe cold which gripped him over the week-end, his spiritual enthusiasm over the first honorary delegate was not dimmed. In fact, that cold which had bothered him so

much was practically cured, and as he sat at his desk in our beautiful building, that smile played beautifully on his face. As if to say — "Well, it seems that every time we have a big membership campaign, our membership cooperates 100-per-cent, and they come through to top every other organization in the nation."

Of course when we heard that Mrs. Joseph Kovach was the first delegate to qualify we had to do a little investigating because we knew that she was so busy with her work at home, taking care of those pretty little daughters — let's see what were their names — Maxine Ann, 9 years old, and Barbara Jean, 4 — we just knew that she didn't have the time to chalk up enough points to qualify all by herself. So we turned over to interview her handsome husband, Joseph Kovach, president of lodge No. 1, president of the United SSCU Lodges of Ely, president of the Ely Retail Merchants Association; director of Vermilion district of Fairway stores, a member of Commercial club, Kiwanis, district chairman Minnesota Retail merchants, a member of the First and Second Athletic Conferences of our SSCU, and the first delegate to qualify for the honor; a member of the by-laws committee at our 15th quadrennial convention of our SSCU held in Cleveland in 1936, and the first delegate to qualify for our SSCU's 40th anniversary celebration held in Ely in 1938. Whew! Time to take a deep breath after rattling off all those official titles. Any-way Joe was busy cutting meat — yes, he's a butcher too — in his store this Friday afternoon. It seemed that Uncle Stan just happened in on him when he wasn't too busy to be interviewed.

While Joe was sawing up some soup-bones, Uncle Stan hurled questions at him, receiving quick answers, giving the impression that Joe knew all the answers. And he knew them too! For during the interview it was learned that Lodge No. 1 again took the lead in this campaign of 1940. Already they have signed up enough new insurance to total 3,800 points — enough to qualify one delegate and get a darned good start on the second.

Most of the hard work was done, naturally, by President and secretary respectively of lodge No. 1 — that is, Joseph Kovach and Frank Tomsich, Jr. who, in addition to his work for

(Continued on page 4)

NAT'L SSCU TENPIN TOURNAMENT

For Championships of the SSCU to be held
APRIL 27 & 28, 1940 IN CLEVELAND
ST. CLAIR-EDDY ALLEYS, 12320 ST. CLAIR AVE.

Our SSCU is offering the following cash prizes:

For Men		For Women	
1st prize	2nd prize	1st prize	2nd prize
\$30.00	\$15.00	\$20.00	\$10.00
15.00	10.00	10.00	8.00
7.50	5.00	5.00	4.00
10.00			
Team Champs		All Events	

Entry fee is \$1.25 a member for each event in the men's division; and \$1.00 for event in the ladies' division.

Entries Close April 14, 1940.

All entry blanks accompanied by entry fees should be forwarded to athletic commissioner Louis M. Kolar, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, O. For entry blanks write to Louis M. Kolar.

Rambling Chatter

By Big Stan

Strabane, Pa. — Yesterday I watched a magician perform his tricks of magic. To say that they were wonderful is just saying the least for he had the mixed audience of old and young so thrilled and stunned into silence that no comments were forthcoming. Yes, he was wonderful and his deceptive feats of magic were really very deceptive.

To start his show, he tore up a sheet of paper and right before our very eyes, he restored that torn paper into perfectly good sheet of paper with no signs of wear. He continued on with a card trick that left us amazed for never before had we seen the likes of it. To further our amazement, he mystified us by seeming to cut a piece of rope into four pieces and then fully restore the rope into its original shape. Also, he took an ordinary pocket kerchief and rolled it around his palms until the "hanky" disappeared. A little lad couldn't be fooled and what he thought was the missing kerchief proved to be a pair of white stockings. Then to complete the evening of amazement, our friend the magician placed a blazing bit of cotton into a vase and poured out a glass of drinking water. Which all left us so confused, after the performance was over, that we didn't know a cigarette from a match. We insisted on striking the cigarette and smoking the match. After all, hadn't we just witnessed such feats before our very eyes?

Yes, there is no getting away from it. The magician was really wonderful and his tricks of magic were the kind that can be classed A-1. Though they were not what we saw and we know that he did not do what he led us to believe that he did, still no one in the audience would doubt what they saw. Yet they have all the reason in the world to do so. But the point is that THEY DIDN'T.

Our SSCU

To begin with, our SSCU reminds us of a magician performing his bits of magic BUT WHERE THE MAGICIAN RESORTS TO DECEPTION AND ASSUMPTION, THE SSCU USES THE TRUTH TO AMAZE PEOPLE. Unlike the magician, the SSCU does not do one thing or say one thing and mean another. NOSIREEE. Every thing about the SSCU is open and above board and never is tricks, deception or feats of magic used to draw exclamations of wonder and awe from its audience. But still, despite the fact that it's the truth, the whole truth and nothing but the truth, you can find people that will doubt that any fraternal can afford such wonderful benefits for the low cost of membership. They have no reason at all to doubt this for the facts are proven to them. But the point is that THEY DO!

When the SSCU policy states that you receive immediate death benefits and that you do not have to be a paying member for three months and that immediate death benefits mean protection for death RIGHT FROM THE START, there are no tricks to it. IT'S THE TRUTH.

When the SSCU policy tells you that you receive protection before you pay one red cent, it's not a feat of magic but THE TRUTH as the above two paragraphs will show.

When the SSCU policy, NOT A MAGICIAN, states that an SSCU member receives CONTINUOUS benefits from one to three years and not for just a short period out of the year, it's not a trick to make you join the

GRAND SSCU. IT'S THE TRUTH.

When the SSCU policy states that your SSCU policy is never a DEAD DEPOSIT (a policy cashable only in case of death) but fully alive and as valuable as a bank deposit plus the added benefits of death, accident, sickness and indemnity benefits, it's not a feat of magic. IT'S THE TRUTH. Every SSCU policy carries the very much wanted CASH VALUE OR EXTENDED INSURANCE GUARANTEE. An SSCU policy is always valuable to its holder for there is nothing tricky about it. IT'S THE TRUTH.

When the SSCU policy states that it is the equivalent to the ENDOWMENT POLICY PLUS THE TWENTY YEAR PAID-UP POLICY, or two policies in one, it does not try to deceive you. IT'S THE TRUTH. The SSCU's endowment policy gives you this unbelievable feature. At the expiration of the twenty-year period, you may receive a cash settlement of seven hundred and eighty some dollars, almost the full face value of a thousand dollar policy and still have a paid up policy for life of a thousand dollars. Amazing isn't it? IT'S THE TRUTH.

Why is this all true? How can the SSCU do this? How can the SSCU do this and not follow the magician's trade of employing tricks and deception? Simply because the SSCU is strictly a FRIENDLY INSURANCE with no ties, with any political or religious group. By being only a FRIENDLY FRATERNAL, the South Slavonic Catholic Union does not use its funds for political reasons or purposes and thereby all the members benefit. The SSCU's sole business is in giving its members the best of protection for the lowest cost and it can do this because its funds work for only this one purpose. The SSCU is YOU and your money does not go anywhere but where it will return to you in greater, better benefits. That's why the SSCU can give you the grand benefits without resorting to tricks.

Convention Campaign

This year, the SSCU scored again by announcing a campaign whereby members may be able to attend the regular convention and see for themselves just how the members' own fraternal is run. Yes, and the beauty of it all is that it is another grand EXPENSE FREE vacation. Also, the matter of qualifying is very simple for just ten to twelve five-hundred dollar policies in the ordinary life class will guarantee the trip. Eight to ten twenty-year payment policies of five hundred will do the trick and this can be done in a week's time if one cares to get busy.

So what do you say, you active SSCUers, will September find you in Jack Benny's home town, the home of our Supreme President and the site of the regular convention of the SSCU? Will you grab and hold onto the opportunity to receive a grand vacation with no cost to you and at the same time receive four dollars a day to take this vacation. It's one thing to receive a free vacation but to be paid to take it, that's what you call a GRAND PRIZE.

Let's get busy and spread the word of the SSCU around and see what you can do as sales persons. It should be simple for you will sell a product that will sell itself once your prospect fully understands what it is and what it does. So see your friends today. Stop in at your neighbors and don't overlook that new family that just moved in at the house on the corner. As Little

Colorado Sunshine

Denver, Colo. — Our meeting held on February 27th was very well attended, although I must say it could have been better. One of the important events of the meeting was the discussions on the dance to take place in the near future. It was decided that a special meeting would be held on March 12th, at my home on 4759 Pearl St., starting at 7:30 p. m. Purpose of this meeting is to make additional plans with which we hope to make our dance a huge success.

In conclusion, I again request the attendance of all members at our special meeting; particularly those who failed to attend last month's regular assembly. Your presence is essential. Remember the date, Mar. 12; place, 4759 Pearl St.; time, 7:30 p. m.

Helen Okoren, Sec'y.
No. 201, SSCU.

Drive Carefully

Before the winter is over, the Cleveland area will have had its share of ice and snow and sleet storms. So far this year, the increased driving hazards have been responsible for a great many serious accidents. Skidding is the most treacherous winter time hazard and the dangerous habit of driving blind is the other most frequent cause of winter accidents.

Sleet, rain and snow storms often reduce the visibility of the motorist to the extent that he is actually driving blind. A defective windshield wiper that fails to clean the window has been the cause of numerous tragic accidents. Another accident maker is the dangerous habit of allowing the car windows to fog up due to lack of ventilation.

The safe driver will never take a chance on driving blind. When he can't see where he is going he will stop his car until he can and that is the only sensible thing to do. In bad weather he will drive at reduced speed and with doubled caution. He knows that the few extra minutes it will take is cheap accident protection.

His Preference

"Are you keen about corn on the cob?" we asked the Kentucky mountaineer.

"Wall, stranger," he replied, "hit's all right, but Ah prefers cawn out of a jug. You see, Ah kin enjoy that even if mah teeth are all gone—and Ah kin get it all year round, too."

Self-Made Man: "I was left an orphan at the age of nine months, and ever since have had to shift for myself."

Bored Listener: "How in the world did you support yourself at the age of nine months?"

"Oh, I crawled to a baby show and won first prize."

Stan would say, "Let's go to town."

Oh yes, if you give yourself a trial, you will find that you need not be a magician to pull out from the hidden places new members for the SSCU. NOSIREEE. Don't use any tricks or deception. Just approach your prospect and fully explain what you have to sell. When he denies your word on what the SSCU will do, and he will if you explain the SSCU to him thoroughly, show him proof of your statements. Your secretary will be glad to give you a copy of the by-laws if he has them. Also, don't hesitate to seek information from your secretary for he will be glad to help you to qualify. Now let's get busy and "GO TO TOWN."

Stan Progar
No. 236, SSCU

Streamline Flyer

Ely, Minn. — Let us go onward with our flight now that Little Stan has had a rest. He needed a rest, poor fellow for when the juveniles left the streamline flyer last week, he found Stan sitting there looking so lonesome with his hair all rumpled up. I'll bet some of the girls were around him as usual, poor fellow. But can you blame the girls. Such a handsome fellow can only escape the girls by getting married, or can he.

I almost forgot to tell you that the Flyer stopped at Ely last week and dropped a large package for Margaret and me from Irene Paulich. In the package were for each of us a big heart shaped box of chocolates and two beautiful big valentines. This was the finest valentine Sister and I have ever received. Thanks, Irene. I also want to thank you for the compliment you gave my last article. My friend Angela Vertnik and I had been talking all week about going to Tower to see the basketball game between Ely and Tower. And then we were unable to go. Were we disappointed. You see the Tower High School has a new gymnasium. From what I hear it is very nice. Yesterday the Magic Flyer again stopped at Ely and dropped me a notice that my aunt, Mrs. John Golobich, wanted to see me. I hurried over to Golobichs quickly. When I got their my aunt showed me a big box on the table and said to look inside. I opened the box and there were three lovely new dresses for me. I tried them on. They fitted very nice. She said "They are for you. Take them home." I said "Thank you, Aunt Molly, but why all the presents?" She replied, "Well, Florence, your birthday has just passed and Easter is just around the corner. I want to thank you very much, Mrs. Golobich. You know, it's nice to have such good aunts as I have."

Back again to the Magic Flyer, Irene Paulich, Elsie Desmond and I, hostesses, are sitting around a table in one corner writing out invitations to all juveniles that have never written before, to write an article for the March issue of the Nova Doba. Be it ever so short it is better than no article. So come on, all of you that have never written. We know not where to mail these invitations so they will be dropped from the Magic Flyer.

Invitation

We request your company on the next trip which the Magic Flyer makes. Please be with us and have an article in the March issue of the Nova Doba. Here are the names of some juveniles, I know that have never written an article to the Nova Doba. Virginia Golobich, Patricia Goulet, Jae Kotchevar from Ely, Minn.; Regina Paulich, Rose Mesojedec, Soudan, Minn.; and Mary Agatha Takautz, Tower, Minn. You new members, please accept the invitation and write an article for March. The following are some of the missing passengers on the Flyer: Robert Champa, Gilbert and Robert Zbasnik, the three Zupin sisters, Anne, Mary, and Jennie, all of Ely, and Gloria Terbovec from Los Angeles, California.

Well, be seeing you all when the Flyer makes its next flight.

Florence D. Startz

Dull Knife, Maybe

It was her first attempt at cooking, and when her husband came home he saw a very long pie on the table.

"Whatever is that?" he asked.

"I couldn't get any shoter rhubarb," she replied.

LITTLE STAN'S ARTICLE

(Continued from page 3)

the individual lodge is assistant supreme secretary of the SSCU. Uncle Stan himself had aspirations to be the first honorary delegate to qualify, and had hoped to be the first one on March 1st. But his luck didn't fare so well, and this team of Kovach-Tomsich took over the leadership in their usual enthusiastic style. But being a true SSCU'er at heart, Uncle Stan wanted to spread this news out to the entire SSCU world. His turn will come later — he'll qualify — you can be certain of that. For who wants to miss this great opportunity to gather and mingle with regularly-elected delegates to our big convention. We can see just how the wheels of our vast organization turn, and besides we can have just oodles of fun. And just think — any member from 16 to 65 years of age has their opportunity to qualify!

For Bro. Kovach — who has been first in the last several campaigns to qualify, and who has held a lot of firsts in many things, said this today — "You can quote me on it too,"

"Never in history has our union, or any other fraternal organization in the nation, been so liberal in campaign rules. Any member, who has any thought of being able to qualify for such a trip and who has any enthusiasm over the campaign, should readily be able to see how easy it is to qualify for the trip which will give him or her a ride to the convention city with all-expenses paid and an additional \$4 per day for incidentals, I sincerely believe that no other organization in history has done as much for the members as our own SSCU. With that in mind I hope to see more honorary than regular-elected delegates at the 16th regular convention of our SSCU in Cleveland next September."

That's quite a statement, nevertheless, it reflects the exact meaning of SSCU to fraternal brothers and sisters. For no member of any other organization will get more from any other organization. Janko N. Rogelj, your genial correspondent in Slovene, who is also a supreme trustee of SSCU, himself declared that in a fraternal organization, the membership comes foremost. All other items of business come secondary. Satisfaction of the members who make up SSCU is always first!

The qualification of Mrs. Joseph Kovach by her husband and the assistant supreme secretary should be an outstanding example for every other member. Just glance at the rules. See how they conform to your little city and community. Then just move along. You'll want to mix in with the gang at Waukegan, won't you? There is only one answer to that. Look over the rules; submit your name as candidate to your secretary; then move along, and see that you qualify! Campaign ends June 30th — you have plenty of time to work. Enter the contest — read the rules carefully, and make it a point to qualify by June 30th. The sooner the better, and then you'll be able to go to town with your Uncle Stan who'll also be there with bells on, — and how!

Got quite a kick out of John Zvezich's recent article in Nova Doba about that trip to Perme's on White Iron lake — Uncle Stan knew he'd be thrilled over it. The only thing he's sorry about was that he wasn't able to see him off at the depot when the train whisked him back to good old Chicago! Glad you had a real nice time, John!

His Last Crime

By Big Stan

Strabane, Pa. — It was dark when Mickey left his adobe and started out on his regular night's work. Dark not only because it was just a few minutes past midnight but also because the street light in front of his home was out. Not a soul was in sight but Mickey chose to forsake the deserted front street and headed up the alley. His eyes, accustomed to traveling in the darkness, picked out the objects lying around and Mickey stepped over them noiselessly. But somehow, Mickey felt uneasy. He should not be on the rounds tonight. Mickey could feel it in his bones that something was going to happen. Why even his footsteps beat out a rhythm that frightened him. But every time he intended to turn back and go home, he reminded himself of his empty cupboard, his wife and two little ones. He had to go on despite the odd feeling.

Walking up the alley bordering Main Street, Mickey was still undecided as to where he should stop first. The Jones' were out but the pickings weren't so good. The Allens on the corner of Main Street were possible but no, they're too close to the center of town. Ah yes, the Albrights. Mickey heard a great deal of talk around his neighborhood about the Albrights. Always about their lavishly furnished home, their social standing and about too much money for just one family. But he also heard talk about the strong night walk led by Tom Catz. The Albrights were the pick of the neighborhood but no one dared to attempt a raid on their home. But Mickey was desperate enough to try anything once and so he decided to go in the direction of the Albrights. After all, maybe Tom wouldn't be around tonight for he can't keep a steady watch all the time. So it was the Albrights, tough or easy, thought Mickey.

Before crossing Main Street, Mickey peered around to assure himself that he was alone. No one in sight so Mickey headed across and went down Cash Avenue that led to Easy Street where the Albrights lived. He reached his destination without being seen and stopped to get his bearings. He looked for Tom Catz but the coast was clear. So far so good. Mickey soon realized that he could gain entrance without being seen. Suddenly he remembered his earlier odd feeling and he laughed. Not aloud but he laughed at himself for being such a fool. Here, if he would have passed this up, he would continue on being a small timer and getting nowhere. Now, he could do in one night what would take him months on his steady run. Why he would be rich and could afford a vacation without being nagged by his wife. He would be the talk of his neighborhood after tonight. He'll show his friends. They'd have to admit that he had brains. Just wait.

But then, here he was crowing before the lay. He had better get busy before he was spotted. On all fours, he crept steadily toward the house and looked around. Ah, here was a natural. An open window leading right into the cellar of the

Now back to the campaign. Let's just flood the home office with entries. Uncle Stan would like to see every member qualify — it would mean a grand time. Let's not miss it! Qualify and that's assurance enough that the rest will take care of itself. Be there! and see you next week!

Stan Pechaver
No. 2, SSCU

Indianapolis Bits

Indianapolis, Ind. — Sports Club of St. Joseph lodge, 45 SSCU held its regular meeting on Tuesday, February 27, 7:30 p. m. with almost a capacity crowd in attendance. We would like to see those bashful members, who fail to attend, come to our regular meetings, which are held every other Tuesday.

M. W. French of 1514 Brookbury was awarded the prize given away at our last meeting. The club wishes to thank all the members as well as those who co-operated to make this event a success.

Charles Lark is a new addition. We would like to see him lie at the alleys as well as at our meetings. Refreshments also like to see all the other members show up at the alleys and at the meetings. Indubitably, we will get our new fits at the next meeting. So be sure to show up.

Bruno Canalas, Pub. Com.

Probably Not

A little girl was put in a per berth for the first time. She kept crying till her mother kept her not to be afraid because she would watch over her.

"Mother, are you there?" cried.

"Yes."

"Father, are you there?"

"Yeah."

A fellow-passenger lost patience at this point and lowered forth. "We are all here. Your father and mother and brothers and sisters and uncles, and cousins, are here; now go to sleep."

There was a pause, then he softly:

"Mamma."

"Well?"

"Was that God?"

Albrights, the famous manufacturer. Before thru the window, Mickey ed and stopped breathing. ing to hear any sound. thing was as still as a and no one in sight. So Mickey, stepping on a down on the cellar floor stopped for a bit to catch sight and then noticed the reflection across the way mirror. He froze stiff with ror and was about to make get-away when he realized had happened. Feeling a silly for being frightened easily, Mickey shook himself and reassured himself everything was okay. He ped with care over some paper on the floor and to search for the catch in the cellar. He followed wall to make sure of and crept from room to the spacious cellar in sight brights. Nothing in sight Mickey began to get Tom Catz might be a minute and still his work was for naught. In desperate chance Mickey into the darkest corner of cellar with hopes of finding prize. Gosh but it was here. He couldn't see a light he dared not risk a light.

He crept farther into inky blackness and was. He couldn't see it plainly but it was what after. He could tell it shape. So eager to catch and hurry home, he got careless and didn't about him. Success was his very grasp and Mickey got his long training in every step. He was down with the prize, a shattering report like a cannon filled the room.

It was the end of Mickey's finish of another mission tried to get some easy Stan Progar, 236

DOPISI

Cadillac, Mich. — Iz tukajšnje slovenske naselbine se malo kladaj kdo oglasi v javnosti. Slovenci, kolikor nas je tukaj, smo preveč raztreseni; nekateri delajo v tovarnah, drugi pa zunanjo na farmah. Le ob gotovih casih se snidemo, na primer na društvenem zborovanju ali pa na kakšnem pikniku.

To pot mi je sporočiti žalostno vest, da je dne 21. februarja preminil naš splošno znani in priljubljeni rojak in sobrat Math Kobe, član tukajšnjega društva Sv. Jožefa, št. 139 JSKJ, zadnjih 18 let. K temu društvu je pristopil od društva št. 9 JSKJ v Calumetu, Mich.

Pokojnik je bil rojen 8. julija 1868 v vasi Rigel pri Toplicah na Dolenjskem, pozneje pa je bil pristojen na Grič pri Črnomlju. V Ameriko se je priselil leta 1889, in sicer v Minnesoto. Bil je torej eden naših pionirjev. Kolikor nam je znano, je bil pokojnik eden ustanovnikov društva Sv. Cirila in Metoda, št. 1 JSKJ v Elyu, Minnesota. Leta 1898 se je z družino preselil v Minnesoto v Calumet, Mich., kjer je ostal do leta 1921. Omenjenega leta se je spet z vso družino preselil v Cadillac, Mich., kjer je ostal do konca svojega življenja; vmes je nekajkrat delal tudi v Detroitu. Bil je zelo pridlen delavec ter si je s pomočjo svoje dobre družine zgradil lep dom na lastnem zemljišču v neposredni bližini mesta Cadillac. Zena mu je umrla pred 16 leti. Zadnja leta je živel pri svojih hčerah in umrl je pri svoji najmlajši hčerki Katarini, omoženi Smrekar.

Pokojnik zapušta šest hčera in dva sina. Štiri hčere, namreč Mary, Anna, Frances in Katarina, bivajo tukaj v Cadillacu, Theresa in Margaret pa v Kalamazu, Mich. Sin John biva v Detroitu, Mich., sin Math pa v Elyu, Minn. Poleg omenjenih zapušta 39 vnukov in 9 pravnukov. Pokopan je bil po cerkvenih obredih dne 24. februarja. Naj bo slovenskemu pionirju in dobremu sobratu ohranjen njegov spomin, žalujočim ostalim pa bodi izraženo iskreno sožalje.

Joseph P. Grahek.

Lloydell, Pa. — Društvo št. 35 JSKJ v Lloydellu priredi v soboto 30. marca veliko plesno veselico v društveni dvorani. Veselico bo prirejena v svrhu podpore za društveni žogometni klub. Na veselico bo igral znani orkester "Frank's Trio and his orchestra." Ta popularni slovenski orkester igra vsako soboto ob polnoči v najbližnjem hotelu. Postaja WHJB v Greensburgu. Prireditelj te plesne veselice je pripravljajo za živahno zogo-metno aktivnost v prihajajoči sezoni. Želijo tudi kaj slišati od igralcev "softballa" pri društvu št. 36 JSKJ v Conemaughu. Zgajajo ljubitelji športa v našem Windber, St. Michael, Johnstown, Rocking-ham in Central City! Mi imamo dva "teama." Poskrbimo, da bo več.

Končno se enkrat: ne pozabite naše plesne veselice v Slo-venški dvorani v soboto 30. mar-ča. Godba bo igrala od 8. ure do polnoči. Na svidenje!

Leo Jereb.

Madison, O. — Moji stari prijatelji, raztreseni po raznih državah, me spominjate, da smo se nekoč spominjali, kakaj se ne bi včasih glasilo v našem priljubljenem glasilu Novi Dobi. Pa si mislim, kaj neki bi svoj čas stegovali povsod, saj mi je predolga. Seveda, ta čas in se ne primejo kaj dosti. Včasih pa bi morda bilo, če bi bil začel "krojiti" uredniku, ki

ima že itak takega ali sličnega dela preveč. Poleg tega pravijo, da imajo uredniki tudi škarje za predolgovane dopise in koše, kamor pošiljajo k večnemu počitku dopise, ki ne spadajo v beli svet. Ali ne bi bilo škoda, če bi se trudil, napenjal možgane in dragoceno tinto tratil zato, da bi "futural" uredniški koš!

Uredniki bi že morali vedeti, kaj je prav in kaj ni, zato se jim ni za zameriti. Mislim tudi, da se tudi oni ne želijo nikomur zameriti, ampak vsakemu po možnosti ustreči. Umotvoro dopisnikov pač skušajo nekoliko zlikati, da so sposobni za parado. Naše glasilo ima izvrstnega urednika, ki skuša čitateljem podati kar največ zanimivega, zabavnega in poučnega čtiva. Tam čitamo mnogo koristnih nasvetov, na primer o čuvanju zdravja, o vrtnarstvu itd. Dobro se tudi spominjam, da smo pred velikim finančnim položajem večkrat čitali v našem glasilu o varnosti federalne poštne hranilnice. Tisti, ki so te nasvete poslušali, se gotovo niso nikdar kešali. Saj vemo, koliko so naši in drugi ljudje izgubili po raznih bankah, katere so vodili nezmožni ali pa k špekulacijam nagnjeni ljudje. Izguba trdo prisluženega denarja bo marsikoga bolela do konca njegovih dni. Kar je bilo, je bilo, in se ne da več popraviti, toda trpke izkušnje naj bi nas učile, da poslušamo pametne in poštene nasvete drugih, in seveda tudi svoje lastno pamet. Tudi na to nas naše glasilo večkrat opozori, namreč, da pri vsaki zadevi tudi sami nekoliko razmisliamo. Kdor neče sam misliti, mu ni za pomagati.

O naši J. S. K. Jednoti se lahko reče, da je dobra in trdna organizacija, ki ima izvrstne in svojega posla zmogljive uradnike. Zato tudi napreduje in uživa dobri ugled v javnosti. Res mi dosedaj še ni ničesar dala, in sem zelo zadovoljen, da mi dosedaj še ni bilo treba iskati pomoči pri njej, toda veliko je vredna že zavest, da sem zavarovan pri dobri in solidni podporni organizaciji, ki izvrši svoje obveznosti napram vsakemu. Toda nihče ne ve, koliko časa bo zdrav in nihče ne ve, kje ga lahko čaka nesreča. Ki tudi Jednota spada med vse od časa, kar je bila ustanovljena št. 40 v Claridgeu, Pa., in ponosen sem nanjo. Mnogo bivših članov JSKJ je že odšlo v kraje, odkoder ni vrnitve, in priznanešeno ne bo nikomur. Tudi mi bomo odšli vsak ob svojem času, toda Jednota bo obstajala naprej, in bo tudi napram nam oziroma napram našim dedičem izvršila svoje obveznosti, če bomo ostali njeni člani do konca naših dni.

Tekom mojega življenja sem bival v raznih mestih in državah in povsod sem imel znanec in prijatelj. Mnogi moji znanec in prijatelj so že odšli k večnemu počitku, mnogi pa se še veselijo življenja na tem lepem svetu, pa naj bo že tako ali tako. Vedno z rožicami posuto ni nikomur in tudi meni ni bilo, ko sem se zaletaval iz kraja v kraj. Končno pa sem se le ustanovil v naši beautiful Ohio, tako rekoč v predmestju Clevelanda, največje slovenske naselbine v Ameriki. Seveda, če bi računali na pešhojo, bi bil naš Madison precej oddaljen od Clevelanda, toda dandanes, v dobi motorizacije, se je mogoče pripeljati iz Madisona v Cleveland ali obratno v manj kot eni uri. To se pa ne more šteti za nikako daljavo. Zato sem dostikrat v Clevelandu po teh ali onih opravkih. Saj med take prijazne ljudi je vedno vredno iti.

Tudi v Claridgeu, Pa., kjer sem bival pred mnogimi leti, imam še mnogo dobrih prijateljev, kot so na primer sinovi pokojnega Antona Jerine, Peter Lazar, Rednak in drugi. Marsikaj sodček piva je bil pred leti tam kupljen. To je bilo seveda v časih, ko smo bili mladi, ve-

seli življenja in polni najlepših nad za bodočnost. Josepha Lu-zarja sem videl še pred nekaj leti, sivo glavo je že imel, toda še vedno je čvrst in poln pristne dolenske šegavosti in prijaznosti. Tudi on je član društva št. 40 JSKJ. Tam je še več mojih nekdanjih znanec in prijatelj, pa ne morem vseh po imenih navesti. Nekdanji Claridgean Joe Yaklič je zdaj v Aliquippi, Pa., družina Antona Šemrova pa na veliki farmi v Roseboom, N. Y. S slednjim se nisva videla že dobrih 30 let, dasi sva neka v sorodstvu. On ima moje žene sestro, jaz pa njegove žene sestro; kakšna zlahta je to, pa ne morem povedati. Menda težko pričakujejo kakih vrstic od mene, pa je že tako, da se farmerji težko pripravimo k pisanju.

Čas gre svojo pot naprej in gotovo bo enkrat odnesel tudi našo sibirsko zimo. Letošnja zima res nekoliko predolgo drži. Mestni ljudje pravijo, da ima to dober pomen, namreč, da bo temu sledila dobra letina. Koliko ta trditve v resnici drži, ne morem povedati. Navadno pa se itak preveč pridela vsega in, kadar je pridelkov v obilici, nimajo prave cene. Vsekakor je prav, če je dobra letina, ker to pomeni zalogo za dom, če že ne za kupčijo.

Tu ob jezeru Erie so prilično rodovitni kraji. Koruza zraste tako visoka, da se ji težko vidi do vrha, in tudi žito se dobro obnese. Največ pa se v teh krajih ukvarjajo z raznim sadjem, z raznovrstnimi jagodami in z grozdom. Iz tukajšnjega grozda se pridobiva tista skoro svetovno znana kapljica, ki si ji pravi "ohajčan." Ta tekočina je prijaznega okusa in čudovitih lastnosti. Po prvi čaši postanemo zgovorni, po drugi nam zardijo obrazi, po tretji pa postanemo znanstveniki in diplomati in rešujemo svetovne probleme za igračo. Če so ženske z nami, še vse lepo izpade, če jih pa ni, se reševanje problemov rešuje po odsekih na posameznih domovih, kar ni vselej prijazno. Vseeno je lepo življenje na tem svetu, samo prekratko je.

Seveda moram priznati, da jaz se z vinsko trto in grozdom ne ukvarjam; to opravilo drugi, ki so bolj kompetentni. Toda, ko je enkrat sladki pridelek v sodu, se pa pogosto okrog njega vrtim. Kajpak, tisto vrtenje ni zastoj in moram na račun istega marsikatero preslišati, pa naj bo. Zaleže itak ne dosti in za vsako dobroto je treba do-prinesti kako žrtve. Tako je povsod in seveda tudi v naši beautiful Ohio. Upamo, da se kmalu prismeje pomlad in takrat bo naša država Ohio res beautiful v pravem pomenu besede. Mnogo pozdravov vsem!

Frank Leskovic,
Hubbard Rd., Madison, O.

Chisholm, Minn. — Večkrat me je že kakšna sosesra iz Chicaga opozorila, da naj kaj poročam o mrzli Minnesoti. Bivala sem namreč vrsto let v Chicagu, zadnjih par let pa živim v Minnesoti. Letošnja zima je tukaj izredno mila. Danes, ko to pišem, je 29. februarja in toplomer kaže 25 nad ničlo. Lansko leto je bilo tukaj ves mesec februar okrog 30 stopinj pod ničlo, letos pa je zima tako mila, da najstarejši ljudje v teh krajih ne pomnijo take.

Predkonvenčna kampanja za pridobivanje novih članov v odrasli in mladinski oddelki je odprta in upam, da bo uspešna. Še vedno je dobiti nove članice in članice v oboji oddelki, pod pogojem, da imajo perspektivni kandidati potrebni drobiž za plačevanje assesmentov. Pridobivanje novih članov je torej v veliki meri odvisno od delavskih razmer.

Prihodnja seja našega društva št. 230 JSKJ se bo vršila 14. marca v navadnih prostorih. Po seji bomo pa imele nekoliko

zabave in okrepčil. Sosestre so vabljenje, da pridejo k tej prireditvi polnoštevilo in da privedejo s seboj tudi svoje prijateljce.

Vsi ameriški listi tega okrožja so poročali, da je naša sosesra Mrs. Leo Marolt v Wilpenu, Minn., zredila najtežjega prašiča v St. Louis countyju. Ščetinec je namreč tehtal 700 funtov. Nekateri listi so priobčili celo sliko zavaljenega ščetinca na prvih straneh. To je pa že precejšnja odličnost. Človek mora biti že velika "živina," da pride s sliko na prvo stran ameriškega časopisa. Torej omenjeni ščetinec je postavil, postavila se je pa tudi gospodinja, ki ga je zredila. Naj bi imela prihodnje leto še več sreče! Pozdrav vsemu članstvu J. S. K. Jednote!

Frances Lukovich,
članica društva št. 230 JSKJ.

La Salle, Ill. — Hvaležen sem chicaškimi dopisniki, ki so v številki 7 Nove Dobe dobro razbomali širno Ameriko o seji federacije društev JSKJ 7. aprila, in o zabavi, ki bo prirejena za tisto priliko, v našem mestu La Salle. Priznati moram, da so svoj posel dobro opravili, zato hvala jim!

Podrobnosti za enkrat še ne morem poročati, ker nimamo vsega urejenega. Pripravljalni odbor je nekako čisto iz reda: eden član ima flu, eden je prehlajen, eden je bolan itd., tako da smo zadržani na vseh straneh. Toda, nič se bati, vsega bo dovolj in še ostalo bo, in vse bo urejeno ob pravem času. Ob 9. uri dopoldne se prične seja, opoldne bo kosilo z medsebojno zabavo, ob 2. uri popoldne koncert, petje itd., ob peti uri večerja, potem pa ples. Z ozirom na to se bomo ravnali po narodni popevki: "Prej pa ne gremo dam, da se bo delal dan..." Če bo do časa prireditve prišlo na pot kaj izrednega, bomo pa pravčasno poročali; saj zato imamo Novo Dobo.

Sedaj smo najbolj zaposleni s prodajo vstopnic za prireditve. Prodajamo jih po 25 centov; to je cena v predprodaji, pri vratih na dan prireditve bodo pa po 5 centov dražje. Rojaki in prijatelji, ki pridete v dotiko s prodajalci vstopnic, ne pozabite, da se vam obeta lepa zabava in da bi se taka zabava prilegala tudi vaši ženi, sinu ali hčeri, pa vzemite mesto ene tri, štiri ali več vstopnic. Vsak potrebuje nekaj razvedrila. Zabave pa bo dovolj na naši prireditvi. Če v sami igri, ki bo vpriporjena, bo toliko smeha, da ga bo za posetnike dovolj še za ves sledeči teden. Igrali jo bodo slovenski igralci iz Chicaga in se prične ob dveh popoldne. Torej, na svidenje v Slovenskem domu v La Sallu, Ill., v nedeljo 7. aprila ob drugi uri popoldne! — Za društvo št. 3 JSKJ:

Anton Kastigar.

Euclid, O. — Na seji društva Napredek, št. 132 JSKJ, ki se je vršila 9. februarja, je bilo sklenjeno, da se potom Nove Dobe pozove vse naše članice in članice na prihodnjo sejo, ki se bo vršila v navadnih prostorih v petek 8. marca in se bo pričela ob polosmih (7.30) zvečer. Naš novi društveni predsednik sobrat Jacob Gruden, Sr., me je še posebej opozoril, da naj nikar ne pozabim poslati te zaveze, tega dopisa ali poziva v Novo Dobo. Torej, dopis je tukaj in upam, da ga bodo člani upoštevali ter se polnoštevilo udeležih prihodnje seje 8. marca.

Pisati bi se dalo marsikaj, na primer o naši letošnji ne- navadni zimi, ki se vleče, da ji kar ni videti konca. V teh krajih nismo vajeni take zime, zato protestiramo proti nji vse križem. Zima se seveda zato nič ne briga, toda nam le nekoliko odleže. Pusto zimsko vreme je odgovorno tudi za marsikako bolehnost.

Na zadnji seji je bilo med

drugim prečitano tudi pismo našega športnega komisarja sobrata L. M. Kolarja, v katerem nas vabi, da se tudi naše društvo udeležimo letošnje kegljaške tekme JSKJ. Pismo je bilo vzeto z odobravanjem na znanje in nekaj se nas je že priglasilo za sodelovanje. Upam, da se jih na prihodnji seji priključijo še nekaj, da nas bo dovolj za en kegljaški team. Tercij, katerega veseli kegljanje, naj se priklasi na prihodnji seji, da se bomo tudi mi poskušili v tekmi. Nič zato, če smo nekateri že bolj v letih; tudi stara hrbtnica pos-tane z vajo kolikor toliko gib-čna. Torej, kogažva bratje in sestre, pridite na sejo 8. marca in priglasite se za kapljaško tekmo JSKJ, ki se bo vršila v Clevelandu meseca aprila.

Letošnje leto je konvenčno leto in razpisana je predkonvenčna kampanja za pridobivanje novih članov. Plačilo za uspešne agitatorje bo častno članstvo na prihodnji 16. redni konvenciji. Priporočljivo bi bilo, da se tudi pri našem društvu priklasi nekaj kandidatov v to svrhu. V štirih mesecih bo najbrž eden ali drugi mogel zapisati toliko nove zavarovalnice, da bo priznan častnim članom 16. redne konvencije. To pomeni plačan izlet v mesto Waukegan, kjer se bo v septembru vršila naše redna konvencija. Vsak član ali članica od 16. leta naprej ima priliko postati častni gost konvencije, če pridobi predpisano število točk z novimi člani oziroma z novo zapisano zavarovalnico. Kogar veseli poskusiti, naj pride na prihodnjo sejo in se prijavi kot kandidat. Če mu kaj ni jasno, bo na seji dobil vsa potrebna pojasnila. Upam, da se bo naše društvo tudi v sedanjih kampanjah častno izkazalo, kakor se je v prejšnjih.

Pri tej priliki naj še omenim, da se je bila morala podvreči težki operaciji naša sosesra Mrs. Louis Godec. Operacijo je povoljno prestala in članstvo ji želi skorajšnjega in popolnega okrevanja.

K zaključku še apeliram na članstvo našega društva, da bi se kar mogoče polnoštevilo udeleževalo društvenih sej, posebnost zdaj pred konvencijo. Eden ali drugi ima morda kakšen dober nasvet za izboljšanje naših pravil. Poleg tega je tudi pri društvu samem vedno treba reševati kake tekoče probleme. Vse take zadeve se rešijo v največje zadovoljstvo, če so člani v velikem številu navzoči na seji. Vsak si zamore pritrigati uro ali dve enkrat na mesec, da se udeležijo seje svojega društva. Na svidenje na seji 8. marca in bratski pozdrav! — Za društvo Napredek, št. 132 JSKJ:

John Tanko, tajnik.

Conemaugh, Pa. — V naši naselbini se je spet oglašila bela žena in je iztrgala iz naših vrst priljubljenega rojaka in dobrega člana društva Sv. Alojzija, št. 36 JSKJ, Franka Bevca, starša šele 57 let. Vsi, ki smo pokojnika poznali, si lahko predstavljamo, kaj ga je spravilo v grob tako rekoč v najboljših letih. Pokojnik je bil zaposlen v premogovniku Bethlehem Steel Co. nekako od leta 1907. Opravljati tako naporno delo toliko let pač ne koristi zdravju. Posebno, če pomislimo, kako so premogarski baroni postopali z delavci v prejšnjih letih. Nekdaj so morali premogarji delati večkrat v izredno slabem zraku, zato ni čudno, če na posledicah istega podleže marsikdo "majnerski boleznii," ki bi še lahko živel leta in desetletja, če bi mu ne bilo nezdavno delo izpodkopa- lo zdravja. Varnost delavcev v premogovnih rovih je bila v prejšnjih časih zanemarljiva, samo da so kapitalisti lahko kupi- čili večje dobičke. Danes so pre- mogarji organizirani in potom organizacije so si priborili bolj- še delavske pogoje in boljše

zdravstvene razmere. Zakoni za varnost delavcev se vedno iz- boljšujejo. Tako smemo upati, da v bodoče ne pojde v prezgodnji grob toliko delavcev zaradi slabih zdravstvenih razmer.

Pokojnik je bil član društva Sv. Alojzija, št. 36 JSKJ, in druž- štva Sinovi Slave, št. 168 SNPJ. Bil je tudi odločen unionist. Spadal je k lokalu 6394 U. M. W. of A. Rojen je bil leta 1883 v Mirni na Dolenjskem. V Ame- riko je prišel leta 1907. Tu za- pušča soprogo, sina, hčerko, štiri brate in dve sestre, v sta- rem kraju pa enega brata in dve sestre.

Pokojni Frank Bevc je bil priljubljen med vsemi, ki so ga poznali. Vedno je bil pripravljen pomagati vsakemu in njegova gostoljubnost je bila splošno znana. Nikogar, ki je prišel v njegovo hišo, ni pustil oditi, da ne bi mu bil postregel s tem ali onim. Naj bo priljubljenemu ro- jaku in dobremu sobratu ohran- jen njegov spomin, žalujočim ostalim pa bodi izraženo iskren- so sožalje! — Za društvo št. 36 JSKJ:

Joseph Turk, tajnik.

Omaha, Neb. — Pri nas v Nebraska nismo vajeni zim z obilico snega, toda letos smo ga dobili toliko kot že davno ne. In, kakor čitamo v časopisih, so zimski bogovi tudi drugod bili ne navadno radodarni s snegom. Če bo poletna letina tako obil- na kot je zimska, ne bomo stra- dali.

Na zadnji seji društva Sv. Stefana, št. 11 JSKJ, je bilo poudarjano, da naj bi bili člani bolj točni s plačevanjem asses- mentov. Nekateri člani in čla- nice so sicer vedno točni, neka- teri pa se ne morejo navaditi, da bi plačali assesment ob pra- vem času. Zdi se, da mislijo: naj pride društveni tajnik po denar, če hoče. Tajnikova dol- žnost ni hoditi od hiše do hiše za assesmentom in ne bo te tla- ke delal. Ako bo kdo v sled ne- plačnega assesmenta suspendi- ran, naj pripiše sebi. Iz dru- štvene blagajne ne moremo za nikogar zakladati, ker je praz- na.

Tem potom sporočam naši javnosti, da bo naše društvo priredilo plesno veselico v so- boto 13. aprila zvečer. Vršila se bo v Sokolski dvorani na 1245 So. 13th St. Dobiček vese- lice je namenjen društveni bla- gajni. Za ples bo igral orke- ster A. Binder, ki se smatra za najboljšega v naši naselbini. Pripravljalni odbor se bo tudi potrudil, da bo za postrežbo kar najboljša poskrbljeno. Torej, člani in članice, ne pozabite na- še veselice 13. aprila ter povabi- te nanjo tudi vaše sosesde in prijatelje!

Na zadnji seji našega društva smo z odobravanjem vzeli na znanje poročilo v zapisniku zborovanja gl. odbora z navedbo sistema za predkonvenčno kam- panjo. Po našem mnenju je sis- tem dovoljen in bo redvomno prinesel Jednoti lepo število no- vih članov, obenem pa bo na- gradil uspešne agitatorje s čast- nim članstvom na 16. redni kon- venciji. Glavni tajnik obenem z ostalim glavnim odborom za- služi priznanje za sestavo in sprejem tako primernega načr- ta. Pri našem društvu se še ni- smo odločili, kdo naj bi bil kan- didat za častnega člana na kon- venciji, toda pridobili smo v to svrhu še dva nova člana; še dva ali tri dobimo, pa bomo imeli dovolj točk za enega častnega delegata iz Omaha. Torej, na delo! — Za društvo št. 11 JS- KJ:

John Urek, tajnik.

Boncarbo, Colo. — Kakor smo čitali v zapisniku, je glav- ni odbor JSKJ na letnem zborovanju sklenil razpisati pred- konvenčno kampanjo za pridobi- vanje novih članov. Kampan- ja se je pričela 1. marca in bo trajala do 30. junija, to je pol- no leto.

Na prihodnjem zborovanju fe- deracije bomo izvolili odbor za pravila, ker konvencija je pred nami. Društva naj bi torej na svojih sejah razpravljala o pra- vilih in dala svojim zastopni- kom priporočila, katera naj bi prinesli na zborovanje federaci- je. Tam bo taka priporočila pre- jzel odbor za pravila.

Iz zapisnika letnega zborova- nja gl. odbora je tudi razvidno, da je glavni odbor na lep način priznal dobro delo naših feda- racij s tem, da je vsaki izmed teh federacij, ki jih je pet po šte- vilu, nakazal 50 dolarjev v pod- poro. Za našo federacijo sem ček za 50 dolarjev že prejel in se v imenu federacije iskreno zahvaljujem glavnemu odboru za lepo pomoč. Prepričan sem, da se bo ta znesek dobro ob- stoval v obliki napredka Jedno- te. Našemu glavnemu tajniku pa želimo, da bi imel v tej pred- konvenčni kampanji čez glavo dela z novimi člani obeh oddel- kov. K sklepu želimo vsemu članstvu vesele velikonočne praznike. — Za federacijo dru- štev JSKJ v državi Colorado:

John Lipec, tajnik.

ne štiri mesece. Glavna nagra- da za uspešne agitatorje v kam- panji je častno članstvo na 16. redni konvenciji v Waukeganu s plačano vožnjo in dnevnica- mi. Ako bi kateri uspešni kandi- dat iz enega ali drugega vzro- ka ne mogel posetiti konvenci- je, mu bo v gotovini nakazana vsota, kakršna bi bila zanj po- trebna za vožnjo in dnevnice. Poleg tega je član za vsakega novo pridobljenega člana dele- zen običajnih nagrad v gotovi- ni, katerih lestvica je priobčena v Novi Dobi. Takih ugodnosti, kolikor je meni znano, še ni nu- dila nobena druga podpora or- ganizacija za uspešno kampan- sko delo. Torej, poslužimo se te lepe prilike. Naši uspehi ne bo- do samo v korist Jednoti, am- pak tudi nam samim in tistim, ki jih bomo zapisali v našo or- ganizacijo.

Kot sem čital v Novi Dobi, se je kot prva kandidatinja za častno članstvo na 16. redni konvenciji prijavila sosesra Mary Kos od društva št. 140 v Morleyu, Colo. Nas zelo veseli, da se je zaslila prvi kampanj- ski glas iz naše srebrne države Colorado. Ta država je bila v vseh dosedanjih kampanjah prva ali med prvimi, zato upam, da tudi v tej kampanji ne bo med zadnjimi. Po mojem mne- nju bi bilo dobro, če bi mogli še enkrat, in sicer za to priliko, dobiti med nas našega glav- nega nadzornika sobrata J. N. Roglja iz Clevelanda, da preorje- še tisto coloradsko ledino, ki je ostala od zadnjic. On zna nav- dušiti članstvo za jednotino de- lo; ena njegova beseda zaleže več kot deset drugih.

Poročano je že bilo v Novi Dobi, da se bo 31. marca vršila v Walsenburg, Colo., seje coloradske federacije društev JS- KJ, na večer prej, to je v soboto 30. marca, bo pa veselica. Za zastopnike naših društev, ki pridejo v Walsenburg že 30. marca, bo preskrbljeno prosto prenočišče, samo vsak naj se prej javi sobratu Franku L. Pomšiču v Walsenburg, ker on ima tisto reč v rokah.

Na prihodnjem zborovanju fe- deracije bomo izvolili odbor za pravila, ker konvencija je pred nami. Društva naj bi torej na svojih sejah razpravljala o pra- vilih in dala svojim zastopni- kom priporočila, katera naj bi prinesli na zborovanje federaci- je. Tam bo taka priporočila pre- jzel odbor za pravila.

Iz zapisnika letnega zborova- nja gl. odbora je tudi razvidno, da je glavni odbor na lep način priznal dobro delo naših feda- racij s tem, da je vsaki izmed teh federacij, ki jih je pet po šte- vilu, nakazal 50 dolarjev v pod- poro. Za našo federacijo sem ček za 50 dolarjev že prejel in se v imenu federacije iskreno zahvaljujem glavnemu odboru za lepo pomoč. Prepričan sem, da se bo ta znesek dobro ob- stoval v obliki napredka Jedno- te. Našemu glavnemu tajniku pa želimo, da bi imel v tej pred- konvenčni kampanji čez glavo dela z novimi člani obeh oddel- kov. K sklepu želimo vsemu članstvu vesele velikonočne praznike. — Za federacijo dru- štev JSKJ v državi Colorado:

John Lipec, tajnik.

Cleveland, O. — Slovenski narodni muzej v Clevelandu, O., stoji danes pred tremi alterna- tivami in te so: Prvič, zbrati skupaj med ameriški Slovenci čim več mogoče zanimivosti, predmetov za v muzej, to je vsakovrstne slovenske knji- ge, brošure, pamflete, programe dramskih, pevskih predstav in drugih priredb; zapisnike in sli- ke konvencij naših podpornih, kulturnih in političnih organi- zacij; zapisnike in slike dru- štev, klubov in drugih aktiv- nosti; slike društvenih slavno- (Dolje na 6. strani)

RADIVOJ REHAR:

SEMISIRIS

ROMAN

"Moj najdražji!"

"Hvala Ti, o veliki, sončni Inti!" je vzkliknil Savadagak, odnesel deklo na trato in jo položil na tla poleg princa.

"Kaj se je zgodilo?" je vprašala Ista, ki se je polagoma docela predramila. "Kje smo?"

"Na neznanim otoku," je odgovoril Savadagak, "rešeni."

"Rešeni..."

"Da, rešeni."

"In ostali?"

"Znosil jih bom po vrsti sem; morda so še vsi živi."

Pribočnik se je vrnil na galejo in prinesel počasi iz podkrova vse, razen Buramaka. Z njegovo pomočjo in s sodelovanjem Iste so se vsi predramili in zavedli. Trije vojščaki so vstali sami in prilezli brez tuje pomoči iz razbitin, enega so morali predramiti, a je bil sicer nepoškodovan, drugi je bil bolan in se ni mogel ganiti, dva sta bila ranjena, zadnji, ki so ga še našli pri veslih, je pa bil mrtev. Ko je pribočnik vse preiskal in prešel, je ugotovil, da manjkata samo dva. Izginila sta bila z galeje na morju in se utopila. Čez dobre pol ure so bili ubežniki vsi zbrani na trati pred gozdom, kamor so prenesli tudi še vedno nezvestnega Buramaka. Najslabši je bil princ Aftagad. Napori grozot so mu izčrpali telesne sile, da je komaj mogel sedeti in govoriti, dočim je pokazala princesa Evalasta nenavadno odpornost, kakor sploh tudi Ista in Upa. Upa se je trudila na vse načine, da bi obudila Buramaka iz nezvesti, a zaman, in Savadagak je naposled odredil, naj puste tekača pri miru, da si opomore sam. Namazali so mu že celečo se rano z Arikdinilnim mazilom, mu jo na novo prevezali ter ga nato zavili v posušene tople odeje. Prav tako so storili tudi z obema rajenima vojščakoma in z bolnikom, ki ga je tresla mrzlica, katere tudi čarovnična pijača dolgo ni hotela premagati.

"Kaj sedaj?" je vzkliknil zdvojeno Aftagad. "Kaj naj počnemo?"

"Utorboriti se moramo tu," je dejal Savadagak, "počakati, da si opomoremo, potem bomo skušali popraviti galejo in nadaljevati pot."

"Ko bi vsaj vedeli, kje smo?" je vzkliknila princesa.

"Na otoku, ki leži med Atlantido in deželo večera, našo domovino," je dejal pribočnik. "Ko si opomoremo, odplujemo za soncem in ne bomo se izgubili. Zaenkrat nam ne preti nobena nevarnost. Hrane imamo dovolj in vode tudi. Prav tu v bližini se steka v morje potokček."

Po kratkem počitku ter okrepčilu s hrano in pijačo se je pribočnik s štirimi zdravimi vojščaki naglo lotil dela. Pripravil je šotore, znosil vanje vse potrebno in zanetil tudi ogenj iz suhljadi, ki so jo v naglici nabrali. V enega šotorov je spravil Buramaka, oba ostala ranjena in bolnika. V drugi šotor je spravil princa, v tretjega princezo in obe deklici, četrtega je pa odkazal zdravim vojščakom. Vendar princesa, Ista in Upa niso mirovale, sede so pri bolnikih in jim stregle ves dan. Upa je skrbela še posebej za Buramaka, ki se je predramil iz omedlevice šele pozno popoldne, si utešil žejo s pijačo in zavžil tudi nekaj hrane. Vendar se je počutil še zelo slabo. Rana ga je zopet sklelela in tudi mrzlica se je vrnila. Bolje se je počutil šele po noči mirnejšega spanja, ki je pregnala mrzlico tudi vojščaku, dočim se je eden obeh ranjenec, ki je imel samo natrto roko in pretreseno glavo, že dvignil in za nekaj časa zavlekel na sonce, ki je spet posijalo skozi raztrgane oblake.

Čez tri dni so se ubežnikom že zopet vrnila prejšnja moči in tudi Buramak se je počutil bolje. Savadagak je med tem z naglico in vno popravil pokvarjeno galejo in se kakor otrok veselil vsakega napredka svojega dela. Dan, ko bi mogli srečno odpotovati v domovino, se je naglo bližal.

XXIX.

Po čni grozni noči, ko sta potres, nevihta in ogenj rušila in pustošila Semisiris, je nastala mrtva tišina, ki je s silno pezo stiskala k tlom duše in srca. Prebivalci središča sveta so jo občutili prav tako kakor ubežniki iz dežele večernih gora na ukradeni galeji ob ustju Kale, in podzavestno slutili, da oznanja nove, še večje strahote. In ko so te strahote pričele, ko so se tla zopet zamajala in so se znova utrgali oblaki, je zavrelo v Semisirisu kakor v razburjenem panju. Ogromne množice so se pričele zgrinjati proti dvoru in na ustih vseh je bil le en sam blazen klic:

"Darujte bogovom! Žrtvujte Asarhadana!"

Vojščaki, sami prestrašeni in zbegani, so se borili kakor levi proti obseščem, ki so se zaganjali proti obzidju in plezaje drug preko drugega skušali vdreti v dvor. V svoji nepopisni, iz groze in obupa izvirajoči podivjanosti niso opazili niti poveljnika dvornih straž, ki se je visoko vzravnal pojavil na terasi nad glavnim vhomod, dvignil zlato sulico, znamenje svojega dostojanstva, in jo trikrat zavrtel nad glavo, nato pa zaklical z gromkim glasom v trušč naravnih sil in ljudstva.

"Ljudstvo semisirsko..."

"Amarazis..." je zarjul tedaj nekdo in nekateri so se ozrli v visoko vzravnane poveljnike.

"Amarazis govori."

"Kaj hoče?"

"Nekaj sporoča."

"Poslušajmo!"

"Tiho!"

"Psst..."

Obupanci so skušali drug drugega prepričati in prisiliti, da bi utihnil in poslušal. Oni, ki so napadali obzidje in straže, so se umaknili in se ozrli proti Amarazisu, ki je zaman klical:

"Ljudstvo semisirsko..."

Šele počasi so se mogle razumeti njegove nadaljnje besede: "...veliki je razsodil po postavi in vaši želji. Sin faraona jutrnjih planjav, mladi Asarhadan, bo žrtvovan na žrtveniku svetega bika, da se potolažijo bogovi in izprosi milost Najvišjega."

Množice so zatulile in iznova ponorele, sedaj od veselja in novega upanja v srečno rešitev iz grozot.

(Dalje prihodnjik.)

Janko N. Rogelj:

Naše vprašanje

J. N. Rogelj

Večkrat se vprašujemo: Kakšna je razlika med našo staro in novo slovensko generacijo v Ameriki. Na to vprašanje dobivamo različne odgovore. O stari generaciji mi sami govorimo precej optimistično, ker nam je menda prirojeno, da hvalimo sami sebe. Za našo novo generacijo, tu v Ameriki rojeno mladino, nimamo posebnih pohval. Pesimistično se izražamo o njih, da niso tako skrbni gospodarji, kot smo bili mi priseljenci. Gotovo pa je, da je med nami razlika. In kakšna je ta razlika? Na to vprašanje skušajmo odgovoriti.

Prejšnjega angleškega ministrskega predsednika Lloyd George-a je vprašal neki Amerikaneec takole: "Povej mi, kaj ti smatraš za največjo razliko med Amerikancem in Angležem?"

Ministrski predsednik mu je odgovoril: "Največja razlika med nami je v tem, kako ravnamo z našim denarjem. Na Angleškem hranimo denar za deželne dni, pri vas ga hranite za sončne dni. Mi gledamo v bodočno vedno s skrbjo, ki nas straši s starostjo, boleznijo, smrtjo in nesrečo. Zato se vedno pripravljamo in skrbimo, da bomo pripravljeni, kadar nas zaloti slaba usoda. Tam pri vas, kakor se meni zdi, vsak hrani, da bo kupil radio, električno hladilnico ali mogoče avtomobil. To je, kar jaz mislim, bistvena razlika med Angležem in Amerikancem."

Ali ni to dobro povedana razlika med obema narodoma? Amerikaneec ima vero v sončne dneve, on hrani za srečo, dela načrte, kako se bo smejal. Vera v sončne dneve mu daje glavno zaupanje, da ne bo nobene prave zapreke do zaželenega uspeha, on sanja mladosti polne sanje, ki so zasledovanje same sreče.

Pri tem pogovoru je bil navzoč tudi Amerikaneec, ki je pred leti prodajal življenjsko zavarovalnico. Vprašali so njegovo, kako se on strinja s tolačenjem ministrskega predsednika. Njegov odgovor je bil sledeč: "On ima prav. Amerikaneec plača samo nekaj za zavarovanje. Če se mu pa dokaže, da bi nadaljna zavarovalnica tudi doprinesla sončne dneve njegovi ženi in otrokom, če on umrje, potem kupi še več zavarovalnice. On ne kupuje zavarovalnice samo za protekcijo, ampak tudi za dneve, ki osrečajo človeka."

Idimo zopet na vprašanje: Kakšna je razlika med našo staro in novo slovensko generacijo v Ameriki? Jaz mislim, da je bistvena razlika prav taka, kot je med Angležem in Amerikancem. Mi priseljenci, ki smo prišli iz stare domovine, skrbimo in mislimo kot Angleži v starem svetu, naša mladina pa skrbi in misli kot Amerikanci v novem svetu. Z drugimi besedami bi odgovorili na to vprašanje tudi takole: Mi smo priseljenci, oni so domačini—rojeni Amerikanci.

Naša predkonvenčna kampa-nja se je pričela. Ali ste pripravljeni? Razliko med starimi in mladimi sedaj veste, samo eno je še potrebno, da bi mladi in stari imeli tudi potrebni denar, da bi se mogli zavarovati. Vse drugo je v vaših rokah, da jih nagovorite in zapišete v našo organizacijo.

Poiskujte sedaj pri naši mladini. Razložite jim najprvo naše tri smrtninske razrede. Poiskujte jih zavarovati najprvo samo za smrtnino. Asesment ni so tako visoki, in to zelo vleče mladino. Ko ste ga pridobili za

smrtnino, potem mo lahko omenite o bolniški podpori in drugih odškodninah. Če kandidat ne mara, ne silite ga, o tem bo že sam razmišljal pozneje, ko bo prišel v šolo življenja. Mladina ne misli o bolezni, ona je zdrava in mlada; ona je samo gotova in prepričana o tem, da bo potreba enkrat umreti.

Pričnite takoj, kajti vsak večerajši dan je že izgubljen za vas, vsak jutrajši dan je negotov, vaš dan je samo—danes.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

KRALJ KUJARJEV

V Somboru so nedavno pokopali restavraterja Aleksandra Horvatičiča, komaj 47 let staro, a kratka življenska doba njegova je bila polna spoštovanja vrednih uspehov. V svoji stroki je slovel daleč preko meja svoje domovine. V maju 1937 so pod njegovim nadzorstvom pripravljali dve kronanjski večerji v Londonu in Angleži so ga takrat proglasili za "king of kitchen" — za kralja kuharjev. Njegov oče je imel v Somboru hotel, pa se je tudi Aleksander odločil, da se posveti kuharski stroki. Delal je po kuhinjah najodličnejših hotelov na Dunaju, v Salzburgu in Londonu in njegova kariera je naglo rasla, ker je znal poleg evropskega jedilnega lista pripravljati vse izbrane specialitete, kakršnih se je naučil v kuhinji svojega očeta. V Salzburgu je kahal in stregel tudi pokojnemu jugoslovanskemu kralju, ki se je nekaj časa mudil tam, a njegovi gostje so bili med drugimi Reinhardt, Lechar, Richard Tauber, Kalmán i. t. d. Pozneje je prišel v London, kjer je postal direktor Winston-hotela, in v tej funkciji je postal šef dvorne kuhinje v dnevih kronanja Jurija VI. Ko se je približala nevarnost vojne, je zapustil Anglijo in v Budimpešti odprl luksuzno restavracijo "Zlati cvet." Po kratkem bivanju v Budimpešti pa je iznenada umrl. Na njegovo željo so truplo prepeljali v njegov rodni Sombor.

SMRT PRED SODIŠČEM

Nedavno se je pri okrožnem sodišču v Banji Luki vršila razprava o 400.000 din, ki jih je milijonar Dušan Kovačević iz Prijedora terjal od trgovca Dušana Miletića iz Omarske. Tožitelj in toženec sta bila zelo razburjena in zlasti Miletić je Kovačeviću neprestano padal v besedo, da ga je moral predsednik neprestano opozarjati k redu. Ko se je že končavalo zasliševanje je Kovačević, mu je toženec vnovič vrgel nekaj ostrih opazk, takrat pa je milijonar iznenada globoko zavzdihnil in padel na obraz, zadet od kapi. Ko so priklicali zdravnika, je lahko ugotovil samo smrt.

MLADI OČE

Pokojni Spasoje Radaković, bivši trgovec iz Užice se je oženil, ko mu še ni bilo 15. let. Na dan poroke tega ni vedela niti njegova nevesta niti svatje, ker je bil Spasoje krepak fant. Po dveh letih se mu je rodil sin, toda duhovno sodišče je zakon razveljavilo, ker ženin še ni imel 16 let. Ko je Spasoje umrl, se je prijavil za dediča njegov sin, toda pokojnikov oče in brat sta mu to pravico odrekla, češ da je nezakonski. Zadeva se je pred sodiščem razvijala dalje, dokler ni prišla do kasacije, ki je odločila, da je bil zakon sicer neveljaven, da pa se otroci morajo smatrati za zakonske in torej imajo pravico do dediščine.

DOPISI

(Nadaljevanje s pete strani)

eti, kot od razvitih zastav in slike od posameznikov, posebno še od aktivnih društvenih in javnih delavcev med ameriškimi Slovenci; društvene zasta-

ve, regalijske, kostume od kostumiranih društev, čim starejše, tem bolj; pravila od naših organizacij, podpornih, kulturnih in gospodarskih ter političnih klubov, od njih ustanovitve do sedanje dobe, če še obstajajo ali ne; zbirke poštnih znamk iz celega sveta; zbirke starega denarja iz celega sveta; zbirke vsakovrstnih drugih slovenskih knjig in revij iz starega kraja; slike slovenskih likovnih umetnikov, tukaj ali iz stare domovine, kot tudi vsakovrstne druge predmete in stvari, ki niso zgoraj navedeni, pa imajo pomen za v Muzej. Iz tega zbranskega materiala se bo pozneje sestavilo kolikor mogoče kompletno zgodovino ameriških Slovencev, da ne bo vaše delo in prizadevanja na društvenem, kulturnem in gospodarskem polju utonilo v morju pozabljenja. Zbrana zbirka ostane trajno v Slovenskem narodnem muzeju kot v dokaz našega dela v študijske svrhe in ogled našim potomcem. Zato vas tem potomcem prosim, če imate kaj takega doma ohranjenega, kar je zgoraj navedeno, poklonite v Muzej ali pa pišite, pod kakšnimi pogoji bi bili pripravljeni odstopiti take stvari Slovenskemu muzeju. Brez zbirke Muzej ni mogoč, ker ne bi bilo kaj razkazovati javnosti. Zato prosim sodelovanja za Muzej vse ameriške Slovence, ker slovenski Muzej je zadeva vseh Slovencev in le s skupnim sodelovanjem bomo res nekaj reprezentativnega ustvarili in ohranili spomin na naščevlelike aktivnosti. V to zbirko spadajo tudi vsakovrstni dogodki in slavnosti slovenskih župnij po Ameriki. Zato tem potomcem prosim župne upravitelje, da tudi sodelujete, kolikor pač morate, da bo končna slika kolikor največ mogoče popolna.

Druga naša naloga je: zbiranje finančnih prispevkov za razvoj in utemeljitev Muzeja. Ta naloga je torej na drugem mestu, ker, ako ne bi nabrali skupaj stvari in predmetov za Muzej, tudi ne bi potrebovali denarja za ureditev zbirke. Ker pa smo že precej prejeli skupaj takih zgodovinskih stvari in ker pričakujemo, da bomo v bodoče še mnogo več dobili, ker to, kar smo do sedaj storili v tem pogledu, je šele začetek iskanja zgodovinskih predmetov. Zato potrebujemo in sicer resno potrebujemo denarne pomoči za ureditev in pripravo prejetih stvari za razkazovanje javnosti, za nabavo opreme Muzeja in nekaj malega za pisarniške potrebščine. Delo urejanja stvari se bo do malega izvršilo zastoj, potem clevelandskih zastopnikov in zastopnic društev v Prosvetnem klubu S. N. Doma. Ampak, denarja je treba za nabavo potrebščin, katerih ne moremo dobiti zastoj, kot na primer: za vezavo letnikov listov, revij in knjig; nabava albumov za društvene programe in manjše slike, okvirje za večje slike, ki mora vse odgovarjati namenu. Eventuelno, čež nekaj let bo morda treba celo misliti na posebno stavbo, posvečeno izključno Slovenskemu narodnemu muzeju v Ameriki, ki bo popolnoma varna pred ognjem in vlomilci.

Tretji problem pa je za sedaj: primerna dvorana za Slovenski muzej, kjer se bodo čimprej mogoče pripravile zbrane stvari za ogled javnosti. Sedaj muzej namreč še ni odprt javnosti. Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. je do sedaj dal na razpolago krasen in primeroma prostoren urad v novem posloppu Doma v ta namen, kjer se zbira, pripravljajo in hranijo stvari za v Muzej. Več za enkrat ni za pričakovati. Nadaljne korake, določitve prostora za Muzej za nekaj prihodnjih let bo gotovo podvzel direktorij S. N. Doma, ko pride čas za to. Slovenski narodni muzej je bil ustanovljen na delniški seji S.

N. Doma 12. januarja, 1939, in je pod direktnim nadzorstvom direktorija, sestojčega iz 21 osebe, S. N. Doma.

Vodstvo Slovenskega narodnega muzeja se je že pisanim potom obrnilo na večino slovenskih bratskih podpornih organizacij v Ameriki, nekatere pa pridejo v najkrajšem času na vrsto, in prvi vrsti za prispevek zgodovinskih predmetov in stvari za v Muzej, v drugi vrsti pa tudi za finančno pomoč, če je mogoče tej ali oni organizaciji nekoliko pomagati, da se Muzej izvede in odpre čimprej mogoče.

Slovensko dramsko društvo Ivan Cankar v Clevelandu, eno najaktivnejših slovenskih dramskih društev v Ameriki, ki obstoja že nad 20 let in ki je podalo v tem času nad 150 različnih iger na oder, je prvo, ki je sklenilo pokloniti predstavo v korist Slovenskega narodnega muzeja v Clevelandu. Ta predstava se bo vršila 17. marca t. l. ob 3. uri popoldne v Slovenskem narodnem domu, 6417 St. Clair Ave.

Za ta izreden dogodek je bila izbrana tudi izredna, popolnoma nova igra "Naši domači—tuji," v treh dejanjih, katero je spisal Andrej Kobal in katero pozorišče je Cleveland in Madison, Ohio. Igro režira Vatro J. Grill. V programu nastopi tudi Robert Rossman, ki bo igral "marimbo," nekaj, kar bo vsem usajalo. Igra "Naši domači—tuji," bo sedaj prvič igrana v Ameriki in je izredno poučna. Po mojem mnenju najboljše, kar smo jih še kdaj imeli priliko videti, iz našega domačega, ameriškega življenja. Igra kaže naše družinske odnose med otroci in starši, ki so si v mnogih primerih tuji, ker eden drugega ne razumeje angleško, da bi se uživali v ameriško življenje, ki je otrokom lastno, in otroci ne znajo dovolj slovensko, da bi zapopadli običaje roditeljev. Kako to stanje izboljšati? To bo pokazala igra, vsaj v glavnem. Zaključke si boste pa lahko sami ustvarili. Vstopnice so v predprodaji pri vseh tajnikih društev, delničarjev S. N. Doma; v uradu tajnika Doma, John Tavčarju; v slaščičarni Mrs. Makovec v SND; pri Jos. F. Durnu, 15605 Waterloo Rd. in pri Frank Šuštaršiču, 15726 Holmes Ave. Vstopnice v predprodaji so po 25c, na dan predstave pri blagajni bodo pa po 35c. Po predstavi zvečer se bo vršil ples v avditoriju. Igra Louis Trebar crkester. Na svidenje!

Erazem Gorshe
tajnik Prosvetnega kluba
SND

Braddock, Pa. — V mojem zadnjem dopisu, v katerem sem poročal o smrti sestre Josephine Ueman, je bilo pomotoma navedeno, da je bila pokojnica poljske narodnosti. To je pomota, katero je menda zakrivil nikdar počivajoči tiskarski škrat. Pravilno bi se moralo glasiti, da je bila pokojna Josephina Ueman po rodu Slovincinja. Torej naj bo ta reč tem potom popravljena. Tiskarski škrat pa naj bi v bodoče držal svoje kremplje proč od mojih dopisov. Bratski pozdrav!

Martin Hudale,
tajnik društva št. 31 JSKJ.

Chisholm, Minn. — Članice društva "Sloga," št. 230 JSKJ, smo bile na zadnji seji sklenile, da bomo po seji 14. marca priredile malo zabavo. Ker pa nisem mogla dobiti prostora za tako zabavo, bil je namreč že

oddan, smo to reč za enkrat odložile. Torej, 14. marca bo smo seja, zabavo bomo pa skušale prirediti kdaj pozneje. Članice našega društva naj vzamejo to na znanje.

Dasi že malo pozno, vendar smatram za svojo dolžnost, da se lepo zahvalim članicam našega društva in tudi ostalemu občinstvu za pridno nakupovanje tikeetov za predvajanje filma "Little Accident." Posebno hvalo zaslužijo prodajalke tikeetov za njihovo požrtvovalnost.

Tu na Chisholmu je umrla rojkinja Mary Novak. Zapisala žalujočega soproga in hčerke Frances Okoren, ki je članica našega društva. Naj bo pokojnici ohranjen blag spomin, izlujočim ostalim pa naj bo izrečeno iskreno sožalje.

K sklepu pozdravljam članstvo JSKJ ter mu želimo mnogo uspehov v predkonvenčni kampanji. Za društvo Sloga št. 230 JSKJ:

Mary Zurga, tajnik

Tacoma, Wash. — NAZNA-NILO IN ZAHVALA. — Zahvalnih src sporočamo sorodnikom prijateljem in znancom, da je dan 14. februarja 1940 po mlačni bolezni preminil ljubljeni prog oziroma oče Joe Micalovich.

Pokojnik je bil rojen v vasi Cernik, občina Čavle na Pe-morskem. Ob času smrti je bil star 65 let. Pokopan je bil 12. februarja na pokopališču Calvary. Član JSKJ je bil 27 let in sicer je spadal k društvu Slov-an, št. 176 JSKJ. Bil je tudi član HBZ, odsek št. 246, v Tacomi.

Tem potom se želimo vsem prijateljem iskreno zahvaliti za vso pomoč, naklonjenost in sožalje, ki nam je bilo izkazano, tekom težkih ur. Teh prijateljev je bilo toliko, da ne moremo vseh po imenih navesti; lahko pa se zgodi, da bi bil kateri pomotoma izpuščen, kar ne bi bilo prav. Iskrena hvala za vsem skupaj in vsakemu posebej.

Ti pa, nepozabni soprog in hčer, počivaj v miru in lahki budi svobodna ameriška državljanica. Ohranile Te bomo v ljubezni. Sponimu do konca naših dni. Zahlujoče ostale: Johana Micalovich, soproga; Ana Micalovich, hčerka, v Tacoma; Marija, hčerka, v Chicagu, Ill.

VLOGE
v tej posojilnici
SAVING AND LOAN SAVINGS
Savings & Loan Insurance Corp.
raton, Washington, D. C.
Sprejemamo osebe in družine
vloge.
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Avenue

Zveze s starim krajem

Zveze s našim starim krajem
no razmeroma dobro funkcionirajo.
Kako dolgo bo pri tem ostalo, je
Ako imate kak važen posel, je
korist, da ga čim prej izvršite.
rabite pomoči, vam je naš urad v
mi 20-letnimi izkušnjami v zvezi
skih poslih drage volje naša volja
denar se še vedno tja lahko
ZNIZANE CENE DENARNIH VLOG
Za \$ 2.40 - 100 din. za \$ 5.00 -
za 4.00 - 200 " za 11.00 -
za 6.00 - 300 " za 17.00 -
za 10.00 - 500 " za 25.00 -
za 20.00 - 1000 " za 40.00 -
za 40.00 - 2000 " za 100.00 -
Pri višjih zneskih sorazmerno
Dolarji se sedaj ne
staremu kraju. Posiljamo
javno. — Cene so podvržene spre-
bi gori ali doli.
Vseh starokrajskih zavezanih se
lej obrnite na:
LEO ZAKRAJSEK
General Travel Service
302 E. 72nd St., New York, N.Y.

NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI JE ENAKOPRAVNOST
Naročnina za celo leto izven Clevelanda je 4.50
Društvom in posameznikom se priporočamo za tiskovine.
Unijako delo—zmerne cene
6231 ST. CLAIR AVE. Cleveland, Ohio